Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1740 | 6 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 1 decembrie 1954

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

TOATĂ ATENȚIA GAZETELOR DE PERETE!

DEODATĂ atelierul fu cuprins de însuflețire. Cineva a strigat: „A apărut gazeta de perete!"

In cîteva minute, în jurul gazetei s-a strîns un grup de tineri.

Se discută, se comentează, se rîde.

Desigur, cititorule, și la locul tău de muncă ai avut prilejul să vezi asemenea lucruri. Te-ai bucurat și tu alături de tovarășii tăi de muncă, ai învățat din lipsurile pe care gazeta le șfichiuia și nu odată ai rîs în hohote de o caricatură reușită.

Astfel de gazete de perete cum sînt cea de la fabrica „11 Iunie" din Cisnădie sau cea de la oficiul de extracție-Cîmpina, care a reușit prin articolele sale să îndrepte activitatea multor tineri petroliști, au cucerit dragostea ta și aceasta tocmai pentru că cele prezentate au fost ecoul propriilor tale năzuințe. Ele au fost pentru tine un sfătuitor, un prieten apropiat, un prețios ajutor în munca de zi cu zi.

Numeroase și interesante probleme tratează de exemplu gazeta de perete „Tînărul metalurgist" nr. 105, de la Uzinele Matyas Rakosi din București. Corespondențele scrise de Tăbîrcă Tănase (succesele tinerilor în producție), Dragnea Vasile (munca culturală), scrisoarea din armată adresată colectivului din care face parte tov. Sula Ștefan, sau articolul legat de învățămîntul politic scris de tov. Mureșan Silvia au fost de un real folos cititorilor gazetei de perete.

Au fost însă zile cînd ai stat necăjit în fața gazetei: ai cercetat-o, dar ea n-a reușit să te însuflețească. Articolul de fond tratează din nou o problemă generală. Incepi să treci cu privirea mai repede, peste rînduri, doar-doar vei citi ceva nou, legat de munca, de visurile, de aspirațiile tale. Din tot ce te-așteptai, nimic. In schimb, vezi aceleași fraze șablon, valabile pentru întreprinderea ta ca și pentru oricare alta, valabile astăzi, ca și în oricare altă zi. Nici caricatura nu e mai bună. Ea vorbește în general despre „unele" lipsuri, care mai persistă la „unii" tovarăși.

Nu sînt rare cazurile cînd găsești gazete de perete care au un singur articol și acesta scris numai cu ocazia unui eveniment de seamă, așa cum este de exemplu gazeta de perete de la C.S.C.P.A. din Brănești, regiunea București. Asemenea gazete de perete, ca și acelea care nu se schimbă cu lunile, în care chiar dacă păianjenii nu și-au făcut încă culcuș praful se lăfăiește în voie prin unghere, mai poți găsi și la uzinele Kirov din București, unde de pildă, gazeta satirică „Ariciul" este uitată într-un colț lîngă poartă, și la secțiile de strungărie și turnătorie de la fabrica „Electroputere" și la cooperativa de încălțăminte „I. C. Frimu" din Craiova, la secția suprafață a schelei petrolifere Cîmpina etc. Faptul că există asemenea lipsuri se explică în primul rînd prin atitudinea de subapreciere de care dau dovadă comitetele de redacție respective, care n-au fost ajutate să vadă că nu este de ajuns doar ca numele celor din comitet să fie afișate lîngă titlul gazetei, ci este necesară o preocupare permanentă pentru schimbarea și înoirea articolelor, pentru atragerea la scoaterea gazetei a unui număr cît mai mare de tineri din locul de muncă respectiv.

Sînt comitete de redacție care se mențin la vechile tipare, care nu dau aripi inițiativei creatoare. Ele neglijează munca inovatorilor, experiența fruntașilor în producție, a utemiștilor și tinerilor care luptă pentru îndeplinirea și depășirea planului, pentru folosirea rezervelor interne în scopul ridicării productivității muncii. La întreprinderea de țesătorie „Teleorman" din Roșiorii de Vede, regiunea București, colectivul de redacție nu colaborează cu organizația de bază U.T.M., iar comitetul raional U.T.M. nu ia măsuri eficiente pentru schimbarea acestei situații.

Gazetele de perete au ca sarcină principală promovarea noului, să prezinte rezultatele întrecerii pentru îndeplinirea la timp a planului de stat pe anul 1954, să le popularizeze și, în același timp, să critice pe risipitori, pe birocrați; să nu lipsească din coloanele lor criticarea întîrziaților, a nedisciplinaților, să fie arătați tuturor cei ce frînează dezvoltarea producției și implicit mersul nostru înainte.

Orice bătălie în producție trebuie să fie și o bătălie a gazetei de perete. In fiecare zi și chiar în fiecare oră, în fabrică, pe șantier și în orice alt loc de muncă sau învățătură se petrec evenimente noi, noi inițiative în muncă, noi și noi fapte de vitejie în muncă ale comuniștilor, ale tinerilor. Colectivul de redacție trebuie să dea dovadă de operativitate, să consemneze asemenea fapte, fără a aștepta apariția unui număr special.

Gazeta de perete trebuie să stimuleze ridicarea nivelului politic, ideologic și cultural, să dezvolte și pe această cale gustul tineretului pentru artă, pentru frumos. Cu regularitate gazeta trebuie să prezinte cărțile noi apărute, scurte cronici ale pieselor de teatru, ale filmelor etc.

In munca gazetelor de perete trebuiesc găsite forme noi și atractive. Bine procedează colectivele acelor gazete de perete care publică regulat grafice, statistici cu tema: „Ce înseamnă un minut întîrziere" sau „Ce înseamnă 50 grame ulei risipit", cu referiri concrete la cei care nu știu sau nu vor să înțeleagă cît de importante sînt chiar și cele mai mici lucruri. E bine să se dea grupaje de scrisori pe diferite teme propuse de corespondenții din unitatea respectivă, scurte foiletoane satirice, anchete pe diferite probleme, să se inițieze discuții pe anumite teme etc.

Organizațiile U.T.M. să folosească gazetele de perete ca o importantă armă în lupta împotriva lipsurilor ce mai dăinuie în unele locuri. Organizațiile U.T.M. au datoria să se ocupe cu atenție de activitatea utemiștilor membri ai comitetelor de redacție criticînd pe cei ce nu-și fac datoria, activizînd pe delăsători.

Să facem din fiecare tovarăș de muncă și prieten, un sprijinitor al gazetei de perete, un corespondent al ei!

Însemnări

Premieri în familie

Ei... De mult voiam să vă povestesc despre o nouă metodă de stimulare pe care o folosesc tovarășii de la secția de învățămînt a sfatului popular raional Pogoanele.

Se apropia ziua cînd pe foile mele (mă numesc un stat de premieri) trebuia să se aștearnă numele celor mai buni învățători. Așteptam cu sufletul la gură să fiu scos din sertar, căci suratele mele, circularele și situațiile, mă cam asfixiaseră cu bîrfelile lor. Ba că inspectorul Andrei Cristea face totul după cum îl taie capul, ba că face favoritism și cîte altele.

În sfîrșit mi-am luat ziua bună de la ele și am poposit pe biroul inspectorului Andrei. Ce a scris el nu am putut vedea. M-a mișcat gingășia cu care se purta cu mine. De ce oare?

După cîtva timp mi-am revăzut suratele.

— Ai venit, fericitule? E drept că afară ninge?

Ca să scap de avalanșa de întrebări m-am furișat într-un colț. Dar și aci nu-mi dădeau pace.

— Ce noutate ne-ai adus? Hai, lasă-ne să te privim.

Din slăbiciune m-am învoit.

— Ați văzut, suratelor, dreptu-i cum spuneam eu? Cristea Andrei iar și-a trecut nevasta la primă. Măi, măi, halal de așa gospodar.

O situație bună de gură rosti înfuriată.

— Puteți să-mi spuneți de ce este trecută pentru primă Andrei Aneta? Hai? Păi să vă spun eu, că am aflat. Nu că ar munci prea bine, ci fiindcă-i soața inspectorului. Că în clasa ei de la școala din centrul comunei Pogoanele, unde este învățătoare, anul trecut a avut destui corijenți. De ce să-și mai bată capul cu copiii? Dacă nu pricep, treaba lor, prima tot vine!

Cheia s-a învîrtit în broasca biroului și am fost scos din nou cu binișorul afară.

De data aceasta am poposit pe biroul tovarășului Niță, inspectorul financiar. Tovarășul Niță are și el nevastă. Să-i trăiască. E învățătoare la Școala elementară nr. 3, tot în comuna Pogoanele. Nu știu, dar bănuiesc că în ultima consfătuire de familie hotărîrea a fost luată: „mai mulți bani nu strică". Așa că dumnealui a scris apăsat numele nevestei sale, Niță Elisabeta.

Mă gîndeam că voi merge între suratele mele și iar se vor deslănțui bîrfele. Cînd colo mă trezesc în mîinile tovarășului Vlad Gheorghe, șeful secțiunii de învățămînt.

Tăceam chitic și în sinea mea mă gîndeam că nu se poate ca șeful să nu observe că premiul se dă după rudenie. Cînd și-a pus autograful am vrut să-mi spun părerea mea că „nu-i just, nu-i cinstit".

Am tăcut însă; ce puteam face eu o biată hîrțoagă, dacă chiar conducerea sfatului popular raional și cei de la secția învățămînt regională nu spun nimic? M-am gîndit cît de nedreptățite sînt tovarășele Maria Bănică din satul Mînz, comuna Cilibia și Stanca Ion din comuna Căldărești, de pildă, care își văd de treabă, depun suflet în munca lor și care totuși au fost premiate cu sume mult mai mici. Singura lor lipsă este că nu au soți inspectori.

Vă spusei despre noua „metodă", poate că așa șefii noștri se vor lepăda de ea.

După corespondența tovarășului BRATU ION

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

Ședința din ziua de 29 noiembrie

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 noiembrie s-a deschis la Moscova conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. La conferință participă delegațiile Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Albania, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Ungare, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Romîne.

La conferință participă de asemenea în calitate de observator un reprezentant al Republicii Populare Chineze.

Delegația Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste este condusă de **V. M. Molotov**, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. Din delegația sovietică fac parte de asemenea: **A. A. Gromîko**, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; **A. M. Puzanov**, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; **N. T. Kalcenko**, președintele Consiliului de Miniștri al R. S. S. Ucrainene; **K. T. Mazurov**, președintele Consiliului de Miniștri al R. S. S. Bieloruse; **V. T. Lațis**, președintele Consiliului de Miniștri al R. S. S. Letone; **A. A. Miurisep**, președintele Consiliului de Miniștri al R. S. S. Estone; **M. A. Gedvilas**, președintele Consiliului de Miniștri al R. S. S. Lituaniene; **V. A. Zorin**, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Delegația Republicii Populare Polone este condusă de **Josef Cyrankiewicz**, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone. Din delegație fac parte — **Marian Naszkowski**, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și **Waclaw Lewikowski**, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone în U.R.S.S.

Republica Cehoslovacă este reprezentată de delegația condusă de **Viliam Siroky**, primul ministru al Republicii Cehoslovace. Din delegație fac parte **Vaclav David**, ministru al Afacerilor Externe, **Emanuel Slechta**, ministrul Construcțiilor; **Josef Plojhar**, ministrul Sănătății; **Jaromir Vosaglick**, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Cehoslovace în U.R.S.S.

Delegația Republicii Democrate Germane are în frunte pe **Otto Grotewohl**, primul ministru al R. D. Germane. Delegația este compusă din **Walter Ulbricht**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; **dr. Lothar Boltz**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe; **Otto Nuschke** și **dr. Hans Loch**, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, **Bertholt Rose**, secretar general al partidului țărănesc democrat din Germania, precum și **Rudolf Appelt**, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democrate Germane în U.R.S.S.

Delegația Republicii Populare Ungare este condusă de **Andras Hegedüs**, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare. Membrii delegației sînt: **Janos Boldoczky**, ministru al Afacerilor Externe al Ungariei și **Endre Sik**, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe. Din delegație face parte și **Ferenc Muennich**, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Ungare în U.R.S.S.

Delegația Republicii Populare Romîne este alcătuită din **Chivu Stoica**, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne (șeful delegației), **Simion Bughici**, ministru al Afacerilor Externe; **Grigore Preoteasa**, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, precum și **Ion Rab**, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S.

Delegația Republicii Populare Bulgaria este alcătuită din: **Anton Iugov**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria (șeful delegației); **Ghiorghi Traikov**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Bulgariei; **Mincio Neicev**, ministru al Afacerilor Externe; precum și **Karlo Lukanov**, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Bulgaria în U.R.S.S.

Republica Populară Albania este reprezentată de **Manush Myftiu**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania (șeful delegației); **Behar Shtylla**, ministru al Afacerilor Externe și **Mihal Prifti**, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Albania în U.R.S.S.

Reprezentantul Republicii Populare Chineze la conferință este **Cian Ven-tian**, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R. P. Chineze și ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Chineze în U.R.S.S.

Prima ședință a conferinței a fost deschisă de V. M. Molotov, șeful delegației U.R.S.S. In numele guvernului Uniunii Sovietice el a salutat delegațiile țărilor care au acceptat propunerea guvernului sovietic, adresată de comun acord cu guvernele Republicii Populare Polone și Republicii Cehoslovace, cu privire la convocarea la 29 noiembrie la Moscova sau Paris a unei conferințe pe întreaga Europă pentru examinarea problemei cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Exprimîndu-și regretul că nu toate statele cărora li s-au trimis invitații au socotit posibil să participe la examinarea acestei probleme importante care frămîntă popoarele Europei, V. M. Molotov a declarat că în actuala situație țările iubitoare de pace nu se pot limita la măsurile pe care le-au luat pînă în prezent pentru asigurarea păcii și securității lor și că, în legătură cu aceasta, după părerea delegației sovietice, conferința statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa trebuie să se țină cu participarea statelor care au acceptat sus-amintita invitație.

V. M. Molotov a cerut participanților la conferință să-și spună părerea în această privință.

J. Cyrankiewicz, șeful delegației Republicii Populare Polone, a sprijinit propunerea ca conferința să se țină cu participarea reprezentanților statelor care au sosit la Moscova.

In numele delegației Cehoslovace, V. Siroky a declarat că convocarea conferinței țărilor europene în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa este în prezent foarte necesară, din cauza presiunii exercitate de puterile occidentale cu scopul de a grăbi ratificarea acordurilor de la Paris. De aceea, delegația cehoslovacă consideră ca fiind pe de-a întregul întemeiată propunerea delegației sovietice cu privire la necesitatea ținerii actualei conferințe cu participarea delegațiilor prezente.

Reprezentanții delegațiilor Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Albania, Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Chineze au sprijinit de asemenea propunerea delegației sovietice.

Apoi, V. M. Molotov, șeful delegației Uniunii Sovietice, a făcut o declarație care a fost ascultată cu mare atenție de către participanții la conferință.

După cuvîntarea lui V. M. Molotov a luat cuvîntul J. Cyrankiewicz, șeful delegației R. P. Polone. Apoi ședința a luat sfîrșit.

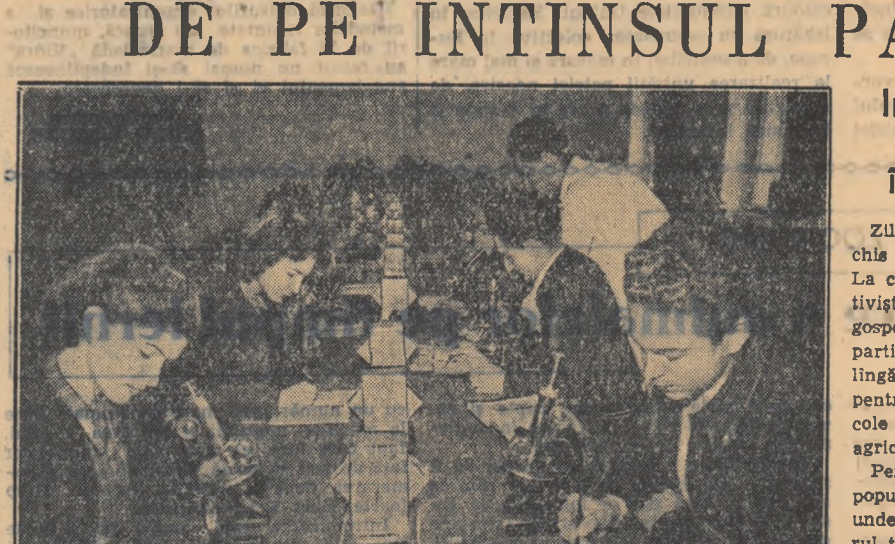
Ședința din ziua de 30 noiembrie

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 noiembrie a avut loc cea de a doua ședință a Conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Ședința a fost prezidată de J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, șeful delegației poloneze.

In cadrul ședinței au făcut declarații Viliam Siroky, primul ministru al Republicii Cehoslovace, șeful delegației cehoslovace, și Otto Grottewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, șeful delegației Republicii Democrate Germane.

Ședința următoare va avea loc la 1 decembrie, ora 14.00.

DE PE INTINSUL PATRIEI

Politica națională marxist-leninistă a partidului nostru dă bogate roade, asigurînd dezvoltarea în cele mai bune condiții a învățămîntului în limbile minorităților naționale.

Iată un grup de studenți ai Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș (Regiunea Autonomă Maghiară) luînd notițele pe baza studiului la microscop.

Foto: AGERPRES

A sosit caravana cinematografică

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru).

„Atențiune! Caravana nr. 1 a întreprinderii regionale cinematografice prezintă astă seară în comuna dumneavoastră filmul sovietic „Cavalerul stelei de aur". Filmul va rula în sala căminului cultural!" Anunțul acesta transmis prin două difuzoare era spus printre cîntecele de la stația de radioficare a caravanei, care sosise atunci în Șoimuș.

În sat se răspîndi nebănuit de repede, vestea, ajungînd chiar pe vale, la cele mai îndepărtate case.

Au mai fost aici și alte caravane însă una ca asta cu radio și difuzoare, atît de frumoasă, cu atîtea aparate strălucitoare și complicate, poate să spună oricine că șoimeșenilor nu le-a mai fost dat să vadă.

Urmărit și studiat îndeaproape, tînărul operator Crăciun Nicolae, și-a transportat din mașină aparatele instalîndu-le cu îndemînare în sala căminului cultural, răspunzînd în același timp la întrebările ce i se puneau.

— E nouă mașina asta tovarășe?

— Precum vedeți!

— Dar aparatele de unde le aveți?

— Tot de acolo de unde a venit și mașina!

Pe urmă gîndind că trebuie totuși să-i lămurească pe tineri, Crăciun răspunse:

— Ne-a fost trimisă din Uniunea Sovietică așa cum o vedeți, cu tot ce are înăuntru și afară.

Curînd a început filmul.

Să vă mai spun și ce impresie a făcut filmul „Cavalerul stelei de aur"? Dacă l-ați văzut vă închipuiți fiecare.

Sătenii au urmărit acțiunea lui — viața colhoznicilor sovietici, drumul lor spre belșug, spre comunism.

La sfîrșitul filmului, tînărul operator Crăciun, trăgînd cu urechea la cele ce spuneau sătenii despre film și-a strîns cu grijă aparatele, așezîndu-le la loc în caravana care peste cîteva minute avea să alerge mai departe pe drumurile de țară.

Invățămîntul agricol de masă în regiunea Ploești

Zilele trecute, în raionul Ploești s-a deschis anul de învățămînt agricol de masă. La cursuri participă peste 1200 de colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale. Cursanții sînt repartizați în 38 de cercuri agrotehnice pe lîngă căminele culturale, iar 4 cursuri pentru culturi mari și 2 cursuri legumicole funcționează pe lîngă gospodăriile agricole colective.

Pentru fiecare cerc organizat, sfaturile populare au repartizat loturi de teren unde cursanții experimentează, cu ajutorul tehnicienilor agronomi, diferite metode. Printre cercurile fruntașe din raionul Ploești se numără cercul legumicol din satul Moara Domnească, comuna Rîfov, care se află în al treilea an de studiu.

Acest cerc, care este condus de Vladimir Jelea, tehnician la gospodăria de stat din comună, cuprinde 23 de țărani muncitori. Cercul a fost premiat în anul de învățămînt 1953—1954 pentru activitatea bogată pe care a desfășurat-o. Rezultate bune au înregistrat și cercurile agrotehnice din comunele Dărmănești, Cojasca, Tinosu, Romînești și Brazi.

Trei vagoane de pește peste plan

Muncitorii pescari de la secția Tatomir a întreprinderii piscicole din Tulcea au obținut în luna noiembrie succese frumoase. Inainte de a pleca în larg, în ghiolurile și bălțile Deltei, pescarii și-au pregătit sculele necesare, precum și îmbrăcămintea groasă care să-i apere de frig.

Datorită unei munci organizate, ei și-au realizat în întregime, pînă la 20 noiembrie, sarcinile de plan, pescuind totodată aproape 3 vagoane de pește peste prevederile planului.

Brigăzile de pescari conduse de Ion Perijoc, Timofei Zambura, Ifrim Simionov și Nichita Ivanov au pescuit cele mai mari cantități de pește, situîndu-se în rîndul brigăzilor fruntașe de pescari.

Comunicat cu privire la schimbul de reprezentanțe diplomatice între R. P. R. și India

Guvernul Republicii Populare Romîne și guvernul Indiei în dorința de a menține și întări relațiile de prietenie deja existente între cele două țări, au hotărît să facă schimb de reprezentanțe diplomatice, cu gradul de legații.

(Agerpres)

Delegația R. P. R. la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a sosit în Capitală

Luni noaptea s-au înapoiat în Capitală membrii delegației țării noastre la lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii ce a avut loc între 18-23 noiembrie la Stockholm: prof. univ. Lotar Rădăceanu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., prof. univ. Sorin Toma, prof. univ. Florica Mezincescu, membri ai Consiliului Mondial al Păcii, acad. St. Milcu și preot Alexandru Ionescu, membri ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

În Gara de Nord membrii delegației au fost salutați la sosire de reprezentanți ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., oameni ai științei și culturii și alții.

„SĂPTĂMÎNA ȘTIINȚEI BULGARE"

În cadrul „Săptămînii științei bulgare", marți seara, în aula Academiei R.P.R., academicianul Sava Ganovski, membru al Consiliului de conducere al Academiei de Științe a R. P. Bulgaria, deputat în Adunarea Populară a R. P. Bulgaria, laureat al Premiului Dimitrov, a conferențiat despre „Revoluția culturală în Bulgaria".

La conferință au luat parte acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Academiei R.P.R., acad. Șt. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., numeroși academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., colaboratori ai institutelor științifice ale Academiei R.P.R., profesori universitari și studenți.

Au fost de față membrii delegației oamenilor de știință din R. P. Bulgaria care participă la „Săptămîna științei bulgare", precum și M. Krumov, prim secretar al Ambasadei R. P. Bulgaria la București.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. dr. C. I. Parhon.

Conferința academicianului Sava Ganovski a fost urmărită cu mult interes.

În numele celor prezenți, acad. prof. dr. C. I. Parhon a mulțumit călduros oaspetelui.

În încheierea conferinței au fost prezentate 3 filme documentare care înfățișează aspecte din realizările obținute în diferite domenii în R. P. Bulgaria.

(Agerpres)

Vizita la Prezidiul C. C. S. a unei delegații sindicale din Suedia

Delegația sindicală din Suedia, care la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. ne-a vizitat țara, a făcut ieri o vizită Prezidiului C.C.S.

Delegația compusă din: Harald Almgren, Alle Burman, Erik Alderin, Lars Petterson, Goesta Forsberg, Ethel Sevensson, a fost primită de tov. Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, și de tov. Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S.

Cu această ocazie, oaspeții suedezi au împărtășit impresii din vizita lor. Erik Alderin a arătat că membrii delegației au fost profund impresionați de căldura și prietenia cu care au fost primiți, pretutindeni pe unde au fost. „Ne-am dat seama de marile cuceriri ale poporului muncitor din țara dv." — a spus Erik Alderin. „Am vizitat fabrici care au fost construite în ultimii 10 ani și am văzut elanul cu care lucrează muncitorii pentru ridicarea permanentă a productivității muncii".

Vorbitorul a arătat de asemenea că delegația suedeză a fost foarte plăcut impresionată de grija ce se poartă în R.P.R. pentru condițiile de lucru și de trai ale oamenilor muncii. Vorbitorul a arătat că membrii delegației și-au putut da seama de rolul deosebit de mare al sindicatelor în construirea vieții noi din R.P.R.

„Am căpătat o impresie cu totul nouă despre Rominia — a spus Erik Alderin — și această impresie o vom transmite muncitorilor noștri din Suedia. Le vom arăta că muncitorii din Rominia luptă cu însuflețire și cu mult succes pentru pace și prietenie între popoare".

Luînd cuvîntul, Goesta Forsberg a scos în evidență realizările sindicatelor din R.P.R. pentru culturalizarea maselor.

În cadrul întrevederii, tov. Stelian Moraru a lămurit oaspeților unele probleme în legătură cu activitatea sindicatelor din R.P.R. în opera de construire a socialismului și apărarea păcii.

(Agerpres)

Organizaţia U. T. M. — sprijin activ în îmbunătăţirea muncii în şcoală

Cu toate că soneria a anunţat de multă vreme terminarea orelor de curs, un grup de elevi mai zăbovea în cabinetul directorului şcolii. Ca şi în preajma altor adunări generale, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., împreună cu alţi membri din comitetul U.T.M., au venit la tovarăşul director pentru a-i cere sfatul în legătură cu problemele ce urmează a fi dezbătute în adunare.

Răsfoind filă cu filă jurnalul şcolii medii mixte de 10 ani din Tg. Ocna, secretarul U.T.M. se mai uită odată peste situaţia frecvenţei şi a învăţăturii la fiecare clasă în parte, ultimele abateri disciplinare, diferitele comunicări ale direcţiei privind activitatea şcolară...

— Frecvenţa sută la sută... Intîrzieri puţine şi motivate... Clasa X-a A fruntaşă pe şcoală la învăţătură. Ghinea Constanţa, Marioara Covaci, Gîndu Doina din clasa X-a A au numai note de cinci... — reciti ca pentru el tovarăşul Doldu.

— Rezultatele-s bune, îşi spuse părerea tovarăşul director Harapu, dar mai avem încă destui elevi certaţi cu disciplina şi cu unele materii de curs. Tocmai îndreptarea lor trebuie să fie obiectivul principal pe care să se axeze adunarea generală...

Colaborarea organizaţiei de bază U.T.M. cu conducerea şcolii este strînsă şi rodnică. Datorită ei, organizaţia U.T.M. a reuşit să îndrepte pe mulţi indisciplinaţi şi delăsători la carte; în fiece an creşte numărul elevilor fruntaşi la învăţătură şi în toate acestea o bună parte din merit revine organizaţiei U.T.M.

Nu totdeauna însă au stat aşa lucrurile.

Cu doi-trei ani în urmă, comitetul U.T.M., în loc să colaboreze cu conducerea şcolii, ducea o activitate sectară, ruptă de preocupările şcolare, uneori chiar în contradicţie cu măsurile luate de conducerea şcolii.

Adunările generale U.T.M. se ţineau neregulat şi aveau un caracter cu totul formal. În afară de probleme organizatorice sau prelucrarea diferitelor materiale din presă, utemiştii nu discutau altceva în adunările lor. Activitatea organizaţiei se rezuma la întocmirea periodică a planurilor de muncă şi a dărilor de seamă, la mobilizarea elevilor pentru diferite acţiuni iniţiate de comitetul raional U.T.M. sau demonstraţii. Învăţătura se considera că priveşte numai corpul didactic şi era lăsată în seama direcţiunii. Cum era şi firesc, această stare de fapt se resimţea din plin în pregătirea elevilor. Pînă în 1952 situaţia la învăţătură a şcolii era considerată printre cele mai slabe din întreaga regiune.

În ultimii doi ani treburile s-au schimbat. Noua conducere a şcolii, înţelegînd rolul organizaţiei U.T.M., a căutat de la bun început să antreneze comitetul U.T.M. în acţiuni legate efectiv de preocupările elevilor.

Văzînd — de pildă — că într-o adunare generală U.T.M. se discută numai probleme nelegate de munca elevilor, direcţiunea a sfătuit comitetul U.T.M. să pună în discuţie activitatea profesională a unui utemist, problema disciplinei într-o clasă, folosirea timpului liber şi alte subiecte privind sarcina de frunte a tineretului studios: învăţătura.

Sub îndrumarea organizaţiei de bază P.M.R., comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a muncit pentru a ajuta rezolvarea problemelor de bază ale şcolii: îmbunătăţirea învăţăturii, frecvenţei şi disciplinei elevilor.

E drept, n-a fost tocmai uşor. Răspunderea care apăsa pe umerii utemiştilor era mare şi a trebuit multă perseverenţă pentru a desrădăcina diferitele apucături rele ale unor elevi ca Roşca Gh., Inimosu, Bujor H, Smindu şi alţii din clasa a IX-a B, renumiţi în obrăznicii şi încălcări ale disciplinei şcolare. N-a fost mai lesne nici cu Stoian Cornelia, Mihailov Larisa şi Doru Petru, candidaţi la repetenţie, pentru a-i scoate la liman. Ajutat însă de direcţiunea şcolii comitetul U.T.M. a reuşit să organizeze în aşa fel îndrumarea şi urmărirea studiului individual al elevilor slabi, încît mulţi dintre ei au promovat clasa.

Buna pregătire a elevilor Şcolii medii mixte de 10 ani din Tg. Ocna a ieşit în evidenţă mai ales în 1953, cînd din 42 absolvenţi ai clasei a XI-a care s-au prezentat la examenul de admitere la Institute de învăţămînt superior 39 au reuşit să fie admişi cu calificative bune. In anul şcolar 1953—1954 munca organizaţiei U.T.M. pentru mobilizarea elevilor la o cît mai temeinică însuşire a tuturor obiectelor de învăţămînt a fost încununată de un şi mai frumos succes. La încheierea cursurilor, din cei 90 de elevi ai claselor X şi XI nici unul n-a avut vreo medie nesatisfăcătoare. Apreciind după rezultatele primului pătrar, situaţia şcolară se va îmbunătăţi mai mult în acest an.

Organizaţia U.T.M. se străduieşte şi acum să mobilizeze masa de utemişti în lupta împotriva lipsurilor. Şi în bună parte a reuşit aceasta. Cînd elevul Petrică Bogdan din clasa a X-a B a încercat să copieze la o lucrare de control la limba franceză, clasa a luat atitudine arătîndu-i că aceasta este o reminiscenţă a şcolii vechi, burgheze cu care nu se poate împăca şcoala noastră nouă, că a copia înseamnă nici mai mult nici mai puţin decît a fura. Tînărul în cauză a fost avertizat că în clasă nu este nevoie de elevi care practică asemenea obiceiuri urîte, cu totul neadmise în şcoala noastră.

Gazetele de perete, prin articolele lor, au reuşit să sprijine munca corpului didactic din şcoală. Ele cuprind de obicei articole despre programul zilnic al elevului, scrise de cei mai buni elevi, ca Victor Davidescu, Ioan Doldu etc. Articolele satirice şi caricaturile au avut o înrîurire pozitivă asupra celor certaţi cu cartea sau cu disciplina. Elevele clasei a IX-a A. bunăoară nu erau destul de atente la unele ore de curs. Atunci pe lîngă faptul că comitetul U.T.M. a stat serios de vorbă cu ele, li s-a făcut şi o caricatură la gazeta de perete care arăta cum în ore, unele eleve spărgeau nuci, altele admirau natura, citeau la alte obiecte sau mîncau... Efectul a fost peste aşteptări. Cele care s-au recunoscut în caricatură n-au mai dat a doua oară prilejul să le mai apară chipurile la colţul satiric al gazetei.

Tot datorită ajutorului dat de organizaţia U.T.M., elevi anul trecut mediocri la învăţătură, ca Davidescu, Simionescu, Emilia Colibaru, sînt astăzi printre fruntaşii claselor, iar Maria Caraseli şi Elena Cioş, anul trecut corigente, au acum numai note bune. Disciplina a ajuns să nu mai constituie o problemă dificilă în şcoală.

Vorbind despre activitatea şcolii medii din Tg. Ocna nu putem trece cu vederea bogata activitate extraşcolară care prin felul cum e organizată ajută pe elevi în consolidarea şi adîncirea cunoştinţelor lor dar şi să se recreeze.

Sînt o mîndrie a şcolii cercurile pe materii de fizico-matematici şi literatură, în mijlocul cărora au crescut tineri ce fac fală şcolii. Alexandru Butucelea, student în anul I al Facultăţii de fizico-matematici, a îndrăgit fizica şi matematica în această şcoală. Anul trecut cînd era în clasa XI-a, el a făcut o lucrare proprie despre „Presiunea radiaţiilor" care a fost publicată în revista „Matematică şi Fizică".

Nu mai puţine succese a avut cercul literar în care s-au dezvoltat tinere talente ca Dumitru Zară şi Rodica Asandi, actualmente studenţi la Facultatea de filologie, sau ca Tamara Popa, elevă în clasa X-a A, care a reuşit să compună cîteva poezii apreciate.

Este bine cunoscută în Tg. Ocna şi satele învecinate: Ripile, Tg. Trotuş, Dofteana, Slănic, echipa artistică a şcolii, programele ei frumoase de cîntece şi dansuri. De anul acesta a luat fiinţă şi o echipă de teatru care a pregătit deja prima sa piesă.

De o mare popularitate se bucură colectivul sportiv al şcolii. Nici o echipă şcolară din regiune nu-l întrece la baschet fete, la aruncarea discului etc.

Nici un moment organizaţia U.T.M. nu a scăpat din vedere folosul pe care-l poate aduce patriei prin activitatea sa obştească. Drept dovadă sînt cei 3.000 puieţi plantaţi în acest an de către elevi, ajutorul dat construirii teatrului de vară din localitate, reparării conductei de apă potabilă Dofteana-Tg. Ocna. Elevii sprijină şi acţiunea de difuzare a cărţii în satele învecinate: Oituz, Vîlcelele, Bogdăneşti şi altele.

În munca sa organizaţia de bază U.T.M. a şcolii medii din Tg. Ocna a fost permanent condusă de organizaţia de partid, care analizează periodic activitatea comitetului U.T.M., indicîndu-i metodele de muncă cele mai potrivite. Anul trecut, spre exemplu, pentru a urmări îndeaproape situaţia frecvenţei, s-au înfiinţat brigăzi-fulger care făceau raiduri pe la locuinţele elevilor absenţi de la şcoală. Ca urmare a acestui fapt, în foarte scurt timp frecvenţa a crescut, ajungînd chiar să fie de sută la sută.

Pentru a asigura o concordanţă desăvîrşită între acţiunile întreprinse pe linie şcolar-administrativă şi cele de organizaţie, la analiza lunară a planului de muncă U.T.M., făcută în cadrul unei şedinţe a comitetului U.T.M. participă de obicei şi tovarăşul director Harapu, discutînd punct cu punct toate realizările, lipsurile şi greutăţile constatate în perioada ce s-a scurs. Direcţiunea şcolii sprijină munca organizaţiei U.T.M. şi, la rîndul său, ori de cîte ori se ridică probleme dificile privind comportarea elevilor din şcoală sau în afară, directorul cere sprijinul organizaţiei.

Încrederea acordată tinerilor din activul U.T.M. al şcolii a fost pe deplin îndreptăţită. Datorită muncii lor perseverente în şcoală e un lucru obişnuit să întîlneşti elevi întotdeauna bine pregătiţi şi disciplinaţi ca Tamara Popa şi Doina Gîndu dintr-a X-a A, Silvia Onofrei din clasa IX-a A, Gheorghe Ciocan din clasa X-a B, Mihai Bercovici sau Eugen Salaheru dintr-a VIII-a C. Şcoala medie mixtă de 10 ani din Tg. Ocna a reuşit să fie fruntaşă pe regiune.

C. MANCIUR

Frumoase sînt obiectele de artă populară lucrate cu multă migală dar şi cu neasemuită pricepere de tinerele noastre ţărance. În costumele naţionale sau în ţesătura covoarelor, ele îşi pun toată măestria lor creatoare.

În fotografie: tînăra Boceanschi Lucreţia, una din cele mai iscusite ţesătoare din comuna Leşu, regiunea Cluj, lucrînd un covor. Foto: AGERPRES.

INFORMAŢII

Luni seara a părăsit Capitala prof. univ. dr. Benedict Menkes, membru corespondent al Academiei R.P.R., care va participa la o conferinţă a biologilor ce va avea loc la Casa Oamenilor de Ştiinţă din Liblice (R. Cehoslovacă) între 2-4 decembrie a. c.

★

La invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, luni noaptea au sosit în Capitală Ella Hadamas şi Şandor Szabo, specialişti în problemele de învăţămînt, care, în cadrul acordului cultural dintre R.P.R. şi R.P. Ungară, vor face un schimb de experienţă cu specialişti în problemele de învăţămînt din ţara noastră.

În Gara de Nord, oaspeţii maghiari au fost întîmpinaţi de reprezentanţi ai Ministerului Învăţămîntului şi ai Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea. (Agerpres)

Organizare şi metode

Angajamentele muncitorilor de la fabrica de marmeladă din Vidra raionul Vrancea au fost îndrăzneţe — „80 tone de marmeladă şi 2 tone de gem peste plan". Pentru îndeplinirea lor au luat toate măsurile. Astfel, munca a fost împărţită pe brigăzi. Au luat fiinţă 3 brigăzi care lucrează în 3 schimburi şi cum în fabrică majoritatea muncitorilor sînt tineri — două dintre ele sînt conduse de utemişti.

În brigăzi planul a fost defalcat pe oameni — astfel fiecare ştia ce avea de făcut.

Întrecerea a început. Fruntaşă a fost brigada tovarăşului Petre Iordăchiţă. Brigada utemistului Gheorghe Păring a întrecut-o însă realizînd o depăşire de plan de 20 la sută.

Printre fruntaşii întrecerii sînt mulţi utemişti. Numele lor îl poţi citi pe panoul de onoare: Vasile Păring, Maria Pislaru, Florea Popa, Iova Chiriac, Victoria Ene, Vasilica Voinea, Zamfir Ene, Aurel Chiriac, Savin Nistorescu; toţi au depăşiri între 121 şi 138 la sută. Nu trebuie să uităm nici de eforturile depuse de tinerele Simioana Cojocaru şef de producţie, sau Maria Ichim.

Aceşti tineri au putut obţine asemenea rezultate şi datorită aplicării metodelor înaintate de muncă. Metoda Antoninei Jandarova, Voroşin, iniţiativa fruntaşei în producţie Victoria Doroftei de la fabrica „Flora" — sînt de acum bine cunoscute. Ele asigură tinerilor realizarea cantitativă şi calitativă a planului.

Datorită măsurilor organizatorice şi a metodelor înaintate de muncă, muncitorii de la fabrica de marmeladă „Vidra" au reuşit nu numai să-şi îndeplinească angajamentul ci şi să-l depăşească.

Corespondent,
MIHAI ENACHE

Moliére în interpretarea artiştilor germani din Timişoara

Pentru artiştii secţiei germane a Teatrului de Stat din Timişoara, luna aceasta a fost bogată în evenimente: s-a sărbătorit cea de-a 100-a reprezentaţie cu piesa „Die Karlsschüler" de Heinrich Laube, spectacol cu care şi-au început activitatea în iunie 1953, şi a avut loc premiera piesei „Bolnavul închipuit" de Moliere.

Chiar dacă n-ai urmărit pas cu pas activitatea acestui tînăr colectiv format în majoritate din actori ridicaţi din rîndul artiştilor amatori, cîteva rînduri însemnate pe marginea spectacolului cu piesa „Bolnavul închipuit", pot da indicii asupra continuului progres al teatrului.

Molière a scris „Bolnavul închipuit" la sfîrşitul vieţii, în perioada maturităţii sale artistice. Aducînd pe scenă oameni şi întîmplări din Franţa timpului său (sec. XVII) el a înfierat cu arma rîsului viciile şi năravurile societăţii în care a trăit, lăsînd moştenire omenirii o operă a cărei vervă şi ascuţime n-au pălit prin trecerea anilor.

Acţiunea se petrece în casa unui burghez bătrîn, Argan, care este de fapt şi personajul central al comediei. Egoist şi tiran, veşnic preocupat de persoana lui, de bolile imaginare pe care le are, Argan vrea să-şi mărite fiica — pe frumoasa Angelique — cu fiul tont al unui medic, pentru ca astfel să-şi ştie asigurată sănătatea. Angelique se opune intenţiilor tatălui ei, dorind să-l ia de bărbat pe iubitul ei Cléante, băiat chipeş, cu sentimente alese.

De aici pornesc firele unui şir întreg de întîmplări şi situaţii prin care se realizează ridiculizarea egoiştilor, care — ca şi Argan — sînt veşnic preocupaţi de boli imaginare, şi pretind de la cei din jur, pe care îi terorizează, o atenţie cu totul exagerată. Moliere ţintuieşte totodată la stîlpul infamiei pe medicii şarlatani, aciuiaţi pe lîngă familiile bogate pentru a stoarce bani.

Încă de la început remarci la creatorii spectacolului străduinţa de a zugrăvi cît mai veridic epoca în care se desfăşoară acţiunea, de a îmbina caracteristicile teatrului clasic cu jocul realist, capabil să dezvăluie complexitatea ideilor cuprinse în piesă. Astfel, regizorul Rudolf Schati, îndreptîndu-şi eforturile spre realizarea unităţii spectacolului, a reuşit în ciuda relaţiilor oarecum convenţionale dintre personaje, dictate de maniera teatrului clasic, să realizeze scene în care eroii sînt firesc legaţi prin ideile şi sentimentele lor. Astfel, sînt Angelique şi Cleante, Beline, soţia lui Argan şi notarul. Cel mai reuşit este însă conceput grupul doctorul Diafoirus — Thomas, fiul lui. Thomas, prost şi incapabil, se uită mereu în ochii tatălui, îi cere din priviri încuviinţarea pentru orice acţiune sau gest, aşteaptă ca acesta să-i sufle din spate complimentele pe care trebuie să le adreseze viitorilor lui socri.

La crearea reuşitului cuplu un aport foarte însemnat aduc actorii Karlfritz Eitel (Diafoirus) şi tînărul actor Rudolf Krauser (Thomas). Privind mai atent la jocul lor, observi trăirea adevărată a personajelor pe care le întruchipează. La Diafoirus simţi prefăcătoria şi înfumurarea, cinismul cu care filozofează despre prostia şi incapacitatea fiului său, încercînd să le prezinte drept virtuţi. Jocul celui de al doilea relevează mărginirea şi ignoranţa lui Thomas care cu un zîmbet prostesc pe buze a pornit să cucerească inima frumoasei Angelique.

Tendinţa spre o interpretare cît mai realistă a comediei clasice, spre trăirea veridică şi emoţionantă a rolurilor s-a văzut şi la alţi actori cum ar fi Irmgard Schaţi (subreta Toinette). Interpreta ne face să îndrăgim chipul acestei femei simple, inteligente şi simţitoare, a cărei isteţime vine de hac năravurilor lui Argan.

Oprindu-ne şi asupra interpretării pe care o dă actorul Ottmar Strässer rolului lui Argan, vom observa că acesta a reuşit să ne zugrăvească cîteva din caracteristicile „bolnavului închipuit" cum ar fi: îngîmfarea, capriciul, plăcerea de a se lăsa linguşit. Se pare însă că actorul, îngroşînd peste măsură latura comică a personajului, a neglijat înţelegerea adîncă a sufletului lui meschin, prezentîndu-ni-l doar drept un om caraghios, fără să ne lase să întrevedem cu claritate ce se ascunde în acest suflet. Asta a făcut ca actorul să aibă un joc artificial, de multe ori căutînd gesturi exagerate, de un comic ieftin. Nesondînd cu pricepere textul extrem de bogat în idei al monologului lui Argan de la începutul piesei, actorul s-a văzut nevoit să recurgă la diverse artificii teatrale deja învechite, cum ar fi îngroşarea sau subţierea vocii, strigăte ascuţite, priviri aruncate publicului, care scad din veridicitatea rolului şi îl fac neconvingător.

Unilaterală este şi concepţia rolului Bélinei, cea de a doua soţie a lui Argan, jucat de Hella Sessler. Actriţa n-a văzut la Béline latura contradictorie a sufletului ei, nu ne-a redat altceva decît vulgaritatea, lăcomia şi prefăcătoria ei, n-a înţeles că această femeie tînără, căsătorită cu un moşneag, aspiră la fericire şi că e într-un fel firesc să dorească moartea lui Argan pentru a-l moşteni şi a căuta după aceea să-şi făurească o viaţă cu mai multe bucurii. S-ar mai putea obiecta aici jocul cam prea ostentativ al artistei atunci cînd se preface că e îngrijorată de starea sănătăţii bătrînului. Aici Béline se demască singură, făcîndu-te să te întrebi cum putea s-o creadă sinceră bărbatul ei.

Merită subliniată interpretarea tinerei artiste Charlotte Varga. Înzestrată cu multă sensibilitate, ea realizează în Angelique chipul gingaş, plin de poezie al fiicei lui Argan, blîndă şi cinstită, care ştie să lupte cu hotărîre pentru dragostea ei.

Mai trebuie remarcat aportul pe care-l aduc la spectacol tinerii actori Astrid Cramer (Louison), Ernst Kraus (Cléante), Peter Schuch (Bèralde) etc., dirijorul orchestrei Richard Oschanitzky ale cărui aranjamente muzicale au contribuit la stabilirea unei atmosfere specifice epocii în care se desfăşoară acţiunea, precum şi a lui Ioan Clapan care semnează decorurile.

Colectivul secţiei germane a Teatrului de Stat din Timişoara a realizat un spectacol vesel, plin de vervă şi prospeţime, dovedind frumoase perspective de dezvoltare. El dovedeşte odată mai mult înflorirea artei minorităţilor naţionale în ţara noastră.

SUZANA VOINESCU

Telegramele adresate guvernului R. P. R. de muncitorii unor întreprinderi din R. D. Germană

Muncitorii şi funcţionarii de la mai multe întreprinderi industriale din R.D. Germană au adresat Guvernului Republicii Populare Romîne telegrame prin care îi mulţumesc acestuia pentru participarea sa la Conferinţa de la 29 noiembrie, propusă de U.R.S.S. în scopul realizării unui pact de securitate colectivă în Europa. De asemenea, ei se adresează Guvernului R.P.R. cu rugămintea de a sprijini cu cea mai mare căldură străduinţele Uniunii Sovietice pentru asigurarea securităţii colective în Europa.

Asemenea telegrame au trimis muncitorii de la Industria de mobile Wilkau-hasslau, personalul uzinei de filatură de lînă pieptănată din Zuickau Lichtentannesachs, muncitorii şi funcţionarii uzinelor de postav Roedelbachtal Kircherbsachs.

În telegrama lucrătorilor de la uzinele de postav Roedelbachtal Kircherbsachs se spune:

„Ultima notă a Uniunii Sovietice vorbeşte de-a dreptul din inimă poporului german. În anii de după 1945, ca dealtfel încă de la începutul existenţei sale, Uniunea Sovietică a dovedit zi de zi că în toate acţiunile sale ea pune pe primul plan cauza menţinerii păcii. Aceasta găseşte asentimentul tuturor forţelor iubitoare de pace din lume. De aceea vă adresăm dvs. rugămintea de a sprijini cu cea mai mare căldură străduinţele Uniunii Sovietice în legătură cu securitatea colectivă în Europa, de a contribui în măsură şi mai mare la realizarea unităţii patriei noastre, de a asigura prin aceasta pacea în Europa şi în lumea întreagă".

SFAT ZOOTEHNIC

Să asigurăm buna adăpostire a animalelor pe timpul iernii

Pentru ca animalele să dea producţii ridicate şi în timpul iernii, o importanţă mare o prezintă asigurarea condiţiilor cît mai bune de adăpostire în această perioadă. Adăposturile trebuiesc revizuite şi amenajate ca să ofere animalelor cele mai bune condiţii în ceea ce priveşte: căldura, umezeala, lumina, aerisirea, mărimea necesară atît pentru funcţionarea normală a organismului animalelor, cît şi pentru desfăşurarea în condiţii bune a întregului proces de muncă, legat de hrănirea şi îngrijirea lor.

Temperatura va trebui să fie între 8-12 grade în grajdurile de vaci şi maternităţile de scroafe, admiţîndu-se ca în cazuri de ger, ea să scadă pînă la 6 grade la vaci şi 8 grade la scroafe. În grajdul iepelor mame ea trebuie să fie în jurul a 10 grade, iar pentru celelalte cabaline cel puţin 6 grade, în saivanele de oi între 3—5 grade, iar în compartimentele unde au loc fătările să fie între 8—12 grade.

Umiditatea va trebui să fie între 75—85 la sută. O umiditate mai mare face să crească numărul cazurilor de îmbolnăvire, mai ales la animalele tinere, duce la stricarea rapidă a adăposturilor, îngreunează menţinerea curăţeniei şi creează un aer nesănătos în grajd.

Pentru asigurarea luminii în adăposturi, suprafaţa ferestrelor trebuie să fie a zecea parte din suprafaţa podelii la grajdurile pentru animalele de prăsilă, animalele tinere, cele ce alăptează şi cele gestante (pline); a cincisprezecea parte la grajdurile animalelor de muncă şi ale celor puse la îngrăşat şi a douăzecişicincea parte la saivanele de oi.

Sistemul de aerisire va trebui să permită pe cît posibil menţinerea în permanenţă a unei atmosfere curate, deoarece aerul stricat duce la îmbolnăvirea animalelor şi le scade simţitor productivitatea.

Pentru asigurarea condiţiilor mai sus arătate sînt necesare o serie de măsuri care să ducă la îmbunătăţirea adăposturilor astfel încît ele să corespundă regulilor ştiinţifice:

Se va începe astfel cu verificarea tuturor părţilor clădirii, făcîndu-se reparaţiile necesare acolo unde e cazul.

Mai întîi se va controla acoperişul, începînd cu partea inferioară a podului, verificînd rezistenţa lemnăriei de susţinere şi legăturile diferitelor piese între ele, în scopul evitării prăbuşirii în cazul zăpezilor abundente. Apoi se vor controla şi repara locurile pe unde ar putea pătrunde ploaia sau zăpada.

Pentru menţinerea căldurii în grajd trebuie ca tavanul să izoleze cît mai bine încăperea grajdului de podul adăpostului. Pentru aceasta în pod se va pune un strat izolator de pămînt sau zgură, dacă rezistenţa tavanului permite, gros de 10—15 cm. sau numai un strat de paie ori pleavă, de 20—30 cm. Nu se vor folosi ca adăposturi construcţiile care nu au tavan. Uneori în loc de scînduri, se pot folosi pentru construirea tavanelor lemne cioplite pe jumătate, aşezate cu faţa netedă în jos şi nivelate deasupra cu un strat de lut. Dacă nici acest lucru nu este posibil, se va construi un tavan provizoriu din coceni, trestie sau paie, aşezate pe grinzişoare întărite cu stîlpi de susţinere. Tavanul va fi aşezat la o înălţime de trei metri şi jumătate în grajdurile de cai, trei metri în cele de bovine şi 2.20 m. în cele pentru porci.

Se vor astupa şi repara eventualele crăpături din pereţi, care apoi se vor vărui de cîteva ori împreună cu tavanul şi tot interiorul grajdului, în scopul desinfectării şi asigurării luminii.

Uşile şi ferestrele vor fi revizuite, avînd grijă ca ele să se închidă cît mai bine, pentru a împiedica formarea curenţilor şi intrarea zăpezii în adăpost. Se va revizui sistemul lor de închidere şi se vor înlocui balamalele ruginite sau rupte şi zăvoarele defecte cu altele făcute în atelierele de fierărie ale gospodăriei.

Partea liberă a tocului de la uşi va fi rotunjită, cu scopul de a evita rănirea animalelor, cînd ele se înghesuie la ieşirea sau intrarea în adăpost. La saivanele de oi se va aşeza în faţa uşii un dispozitiv din scînduri, de formă triunghiulară, care dirijează turma în două direcţii sau se vor pune în dreptul tocurilor nişte suluri de lemn care se învîrtesc pentru a evita strivirea animalelor între ele. Prin aşezarea acestor dispozitive se evită în mare măsură cazurile de avort care s-ar putea ivi pe această cale. Geamurile sparte vor fi înlocuite, neadmiţîndu-se ca în locul lor să se pună scînduri, carton sau tablă, deoarece lumina scăzută în adăpost îngreunează munca de îngrijire a animalelor şi are urmări rele asupra dezvoltării lor.

În grajdurile în care este introdus curentul electric se va revizui reţeaua, deoarece izolarea se poate strica uşor datorită umezelii şi astfel pot avea loc scurt circuite. În vederea unei bune adăpostiri, o mare atenţie se va da şi pardoselei, care trebuie reparată şi nivelată. Pardoseala de lut galben se poate folosi foarte bine în grajdurile cailor şi boilor de muncă, precum şi în boxele reproducătorilor. Ea trebuie să aibă însă o înclinaţie mai mare pentru scurgere, iar în boxe să se pună un aşternut mai bogat pentru a nu fi mă-cinat.

În grajdurile construite după toate cerinţele tehnice se va verifica sistemul de scurgere şi colectare a urinei, precum şi sistemul de aerisire, asigurîndu-se buna funcţionare a lor. Existenţa unui bun sistem de ventilaţie şi scurgere a urinei dă posibilitatea ca aerul din grajd să fie lipsit de umiditatea mare care se crează în timpul iernii şi să se asigure astfel o adăpostire higienică a animalelor.

O importanţă destul de mare în vederea menţinerii unui aer sănătos şi unei temperaturi potrivite în adăpost o are numărul animalelor care sînt ţinute în aceeaşi încăpere. Supraaglomerarea adăposturilor cu un număr prea mare de animale duce la mărirea umezelii şi stricarea aerului, fapt care face ca rezistenţa animalelor faţă de boli să scadă. Totodată supraaglomerarea duce la stricarea într-un timp foarte scurt a adăposturilor.

Introducerea unui număr de animale mai mic decît capacitatea adăpostului iarăşi nu este economică, deoarece nu se poate păstra în grajd o temperatură potrivită şi animalele vor fi nevoite să consume mai mult nutreţ pentru a-şi menţine căldura necesară corpului. În asemenea cazuri se recomandă construirea unui perete provizoriu din scînduri sau leasă lipită cu lut sau mortar, ori din trestie şi paie împletite, în raport cu posibilităţile locale.

În timpul iernii pentru a evita alunecarea animalelor, se va presăra pe aleile de circulaţie ale grajdului rumeguş sau praf de var nestins. Se recomandă folosirea varului nestins sub formă de praf sau bulgări aşezaţi în adăpost, deoarece el absoarbe umezeala din aer. Acest procedeu va fi întrebuinţat în special în grajdurile de animale tinere şi în cele construite de curînd, deoarece datorită pereţilor care pot fi insuficient uscaţi se produce o umiditate exagerată prin introducerea animalelor în aceste adăposturi.

Se vor lua toate măsurile care să asigure buna întreţinere a căilor de acces spre ieşiri, evitînd formarea noroaielor şi înzăpezirile.

În timpul iernii, va trebui dusă o luptă serioasă împotriva rozătoarelor, deoarece în acest timp şoarecii şi şobolanii de pe cîmp se retrag spre adăposturile de animale, provocînd pagube însemnate prin consumarea şi degradarea nutreţurilor, aducînd şi transmiţînd totodată o serie de boli infecţioase la animale.

Luînd şi îndeplinind la timp toate măsurile de ordin tehnic şi organizatoric vom asigura buna adăpostire a animalelor în timpul iernii.

V. SIRBULESCU
inginer zootehnist

Cultură fizică şi sport

Sportivii din satele raionului Mediaş

Nu-i deloc uşor să străbaţi într-o zi, pe jos sau cu vreo ocazie, cîteva sate din raionul Mediaş. Sînt kilometri întregi, care trebuiesc parcurşi. Auzisem însă că munca sportivă în satele raionului Mediaş a cuprins mase tot mai largi de tineri ţărani muncitori, că în problema aceasta există multă preocupare din partea activiştilor utemişti şi ai comitetului raional pentru cultură fizică şi sport. Atunci, kilometrii nu mai constituie o problemă, mai ales cînd ai un tovarăş de drum, cu multă poftă de vorbă, care e bucuros că are prilejul să-ţi vorbească despre tinerii minunaţi ai gospodăriei agricole colective din comuna Moşna.

Utemistul Popescu Petre — pentru că de el este vorba — se arată foarte mulţumit de faptul că cineva se interesează de tinerii colectivişti. Mai ales în probleme sportive. E şi firesc. Popescu Petre este profesor de educaţie fizică.

— La noi în gospodărie tinerii — băieţi şi fete — iubesc sportul. Sîntem cu toţi peste o sută. Şi avem o zicală care se adevereşte zi de zi. Cine-i bun la muncă, e bun şi la sport — şi invers. 85 de tineri din gospodăria noastră au cucerit insignele G.M.A. şi F.G.M.A.

Tovarăşul de drum se dovedi foarte bun cunoscător al locurilor şi chiar al oamenilor. Fireşte, cu atît mai mult în problemele legate de cultură fizică şi sport. Lăsăm în urmă comunele Ighişul Nou, Şeica Mare, Valea Lungă, Vorumloc, comune cu o intensă activitate sportivă. Mărturie stau frumoasele baze sportive pe care zeci de tineri ţărani muncitori se întrec în timpul liber.

În fiecare iarnă sînt înfiinţate în raionul Mediaş centre de schi, utilate cu tot materialul tehnic necesar. Deci activitatea pentru trecerea normelor G.M.A. continuă cu aceeaşi intensitate şi iarna. În aceste centre de ski (3-4 comune învecinate formează un centru) care în raionul Mediaş sînt în număr de 8, vin tinerii ţărani muncitori pentru a învăţa tehnica schiului de la instructorii special repartizaţi pentru aceasta. În cele 8 centre s-au prezentat iarna trecută peste 800 de tineri, dintre care 400 şi-au trecut şi probele G.M.A. la schi.

O activitate deosebit de intensă în satele raionului există însă şi vara. Vara funcţionează multe centre pe comune, unde sute şi mii de tineri se pregătesc pentru cucerirea insignei G.M.A. Un centru de comune unde se ţin concursuri pentru trecerea probelor G.M.A. trebuie să aibă o bază sportivă bine utilată. Comunele Valea Lungă şi Vorumloc se pot mîndri cu frumoasele baze sportive pe care le au. Pe aceste baze, concursurile pentru trecerea normelor G.M.A. se desfăşoară la un înalt nivel tehnic. Numeroşi arbitri şi instructori tehnici stau la dispoziţia tinerilor ţărani muncitori, dornici să ajungă sportivi de frunte. Tinerii aleargă, aruncă grenada, trec peste obstacole. Aşa s-au petrecut lucrurile şi acum nu de mult, într-o zi de toamnă tîrzie, cînd tinerii colectivişti din comuna Moşna ca şi cei din alte părţi, s-au întrecut în cadrul unui concurs G.M.A. Zeci de tineri, băieţi şi fete, fie din Moşna, fie din Ighişul Nou sau din altă parte, se întreceau cu ardoare. Iată-l pe tînărul colectivist Racoczi Liviu din comuna Moşna. Din mîna lui grenada zboară la zeci de metri. Acum este rîndul tînărului Bucşe Cornel din comuna Ighişul Nou. Aceeaşi dorinţă: să arunce departe, cît mai departe.

De obicei concursurile pentru trecerea probelor G.M.A. au loc duminica. Atunci toţi tinerii se întrec pentru obţinerea normelor. După fiecare concurs G.M.A., artiştii satului — tinerii din echipa artistică a căminului cultural — prezintă în faţa numeroşilor sportivi un frumos program artistic.

R. CALARAŞANU

Semifinalele Cupei R. P. R. la fotbal

Astăzi se vor desfăşura jocurile semifinalelor popularei competiţii „Cupa R.P.R." de fotbal. Din cele 2339 echipe, care au participat anul acesta la întrecere, au mai rămas în luptă pentru cucerirea invidiatului titlu, 4 echipe. Cele două meciuri, care au loc la Bucureşti şi Reşiţa stîrnesc un mare interes în rîndul amatorilor de sport din întreaga ţară.

Cel mai interesant meci are loc în Capitală pe stadionul Dinamo cu începere de la ora 13,30. Echipa Dinamo Bucureşti primeşte vizita echipei Flacăra Ploeşti, care duminică a reuşit o performanţă remarcabilă, eliminînd din competiţie pe campioana ţării, Flamura Roşie Arad.

Azi, reuniune de box

Meciul triunghiular de box dintre echipele C.C.A., Dinamo şi reprezentativa asociaţiilor sportive sindicale se încheie astă seară cu începere de la ora 19 în sala sporturilor de la Floreasca, odată cu desfăşurarea ultimei reuniuni.

În reuniunea de astăzi vor evolua în ring cei mai valoroşi boxeri din ţară în frunte cu maestrul emerit al sportului G. Fiat (C.C.A.), maeştrii sportului V. Schiopu (C.C.A.), V. Ţiţă (C.C.A.), E. Mărgărit (asoc. sindicale), F. Ambruş (C.C.A.) precum şi cunoscuţii pugilişti C. Iordache (asoc. sindicale), campion R.P.R., E. Moldoveanu (Dinamo), A. Blank (asoc. sindicale) şi alţii.

Înaintea reuniunii finale, clasamentul competiţiei se prezintă astfel: 1. Asoc. sportive sindicale 19 puncte; 2. C.C.A. 13 puncte; 3. Dinamo 8 puncte.

Fotbaliştii sovietici învingători în R. P. Albania

Pe stadionul Kemal Stafa din capitala R.P. Albaniei s-a disputat la 29 noiembrie întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipa selecţionată a oraşului Tirana şi echipa sovietică Rezervele de Muncă Leningrad. Jocul a avut loc în cadrul manifestărilor organizate cu prilejul aniversării a 10 ani de la eliberarea Albaniei.

Întîlnirea a luat sfîrşit cu rezultatul de 1—0 în favoarea fotbaliştilor sovietici.

CONFERINȚA ȚĂRILOR EUROPENE PENTRU ASIGURAREA PĂCII ȘI SECURITĂȚII ÎN EUROPA

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite textul cuvîntării de deschidere rostită de V. M. Molotov și cuvîntările șefilor celorlalte delegații, rostite la începutul ședinței din 29 noiembrie.

Cuvîntarea de deschidere rostită de V. M. Molotov

Tovarăși!

În numele Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, delegația sovietică salută delegațiile Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Albania, prezente aici. Salut de asemenea pe reprezentantul Republicii Populare Chineze, al cărui guvern a consimțit să trimită la conferință un reprezentant al său în calitate de observator.

Guvernul sovietic, de comun acord cu guvernele Republicii Populare Polone și Republicii Cehoslovace, care sînt state limitrofe cu Germania, a adresat la 13 noiembrie guvernelor tuturor statelor europene, precum și guvernului Statelor Unite ale Americii propunerea cu privire la convocarea neîntîrziată la Moscova sau Paris a unei conferințe pe întreaga Europă. S-a propus ca la această conferință să se examineze problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Guvernele statelor reprezentate aici au acceptat această propunere, lucru pentru care îngăduiți-mi să exprim mulțumiri în numele guvernului sovietic. Acest fapt dovedește înțelegerea profundă a răspunderii pentru cauza păcii, și totodată înțelegerea profundă a primejdiei care este legată de situația creată actualmente în Europa.

Este regretabil faptul că nu toate statele care au fost invitate au găsit necesar să participe la examinarea importantei probleme sus-menționate, care frămîntă popoarele Europei.

După cum știm, acestui fapt i s-au dat diferite explicații.

Unele dintre aceste state au avut o atitudine pozitivă față de ideea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa la care să participe toate statele europene, deși au făcut totodată unele rezerve sau altele. Noi am vrea să sperăm că între aceste state și statele reprezentate aici se va realiza în viitor o mai mare înțelegere reciprocă în ceea ce privește comunitatea de interese a țărilor europene în cauza apărării păcii și securității colective în Europa.

Alte state nu au considerat posibil să accepte invitația dat fiind faptul că liniile acestei conferințe se deosebesc de linia politicii lor externe în Europa în momentul de față. Dintre acestea fac parte în primul rînd Statele Unite ale Americii, precum și Anglia și Franța. Cercurile oficiale ale acestor state au făcut mult și pentru a impiedica ca la conferință să participe un număr cît mai mare de state.

Este firesc ca în rîndurile tuturor delegațiilor prezente aici să se nască întrebarea, ce hotărîre să adopte în legătură cu faptul că nu toate statele invitate la conferință au acceptat această invitație.

În ceea ce-l privește, guvernul sovietic se menține la părerea că situația creată în momentul de față în Europa necesită cea mai serioasă atenție din partea tuturor statelor iubitoare de pace. Nu trebuie să se treacă cu vederea că din partea cercurilor agresive ale puterilor cunoscute tuturor, au fost puse în funcțiune toate mijloacele de presiune pentru a grăbi realizarea planurilor de militarizare a Germaniei occidentale și de includere a ei în grupările lor militare imperialiste. Într-o asemenea situație, țările iubitoare de pace nu se pot limita la acele măsuri pe care le-au luat pînă acum pentru asigurarea păcii și securității lor. Acum aceste măsuri sînt insuficiente. Sînt necesare noi măsuri pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

În legătură cu aceasta, delegația sovietică consideră că conferința statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa trebuie să aibă loc în acea componență pe care o avem în momentul de față. Aceasta o cer atît interesele asigurării securității popoarelor noastre cît și interesele menținerii și consolidării păcii în Europa, în ansamblu. Acele state care vor dori să adere la această operă vor putea face aceasta în viitor.

Delegația sovietică vă cere, stimate delegații, să vă exprimați părerea în legătură cu aceasta.

Delegația sovietică își exprimă convingerea că conferința se va achita cu succes de importantele sarcini ce-i stau în față. Această încredere se întemeiază pe sprijinul crescînd pe care popoarele Europei și întreaga lume îl acordă tot mai mult eforturilor îndreptate spre consolidarea păcii.

Cuvîntarea lui Josef Cyrankiewicz

Guvernul polonez salută cu adîncă satisfacție inițiativa Uniunii Sovietice, luată de comun acord cu el, cu privire la convocarea conferinței europene pentru discutarea problemei securității colective în Europa.

Fără îndoială că ținerea unei astfel de conferințe este în interesul tuturor popoarelor însetate de securitate și pace.

Totuși, întrucît o serie de guverne nu au considerat posibil să participe la o astfel de conferință, guvernul Republicii Populare Polone consideră necesar ca, în această situație nouă, avînd în vedere ratificarea plănuită în grabă a acordurilor de la Paris și remilitarizarea Germaniei occidentale legată de aceasta, conferința să se țină cu participarea statelor care și-au trimis aici delegațiile, care conștiente de răspunderea lor față de cauza păcii și securității să se discute în comun problema adoptării de către aceste state a unor măsuri noi care se vor dovedi necesare pentru asigurarea apărării țărilor noastre împotriva primejdiei care apare în legătură cu înarmarea Germaniei occidentale.

Iată de ce delegația poloneză împărtășește întru totul propunerile guvernului sovietic prezentate de ministrul Molotov de a se ține conferința cu participarea statelor iubitoare de pace ale căror delegații au sosit aici. Delegația poloneză împărtășește de asemenea părerea ministrului Molotov cu privire la faptul că actuala conferință își va îndeplini cu succes sarcinile.

Cuvîntarea lui Viliam Siroky

Afirmațiile repetate că data de 29 noiembrie propusă de Uniunea Sovietică pentru convocarea conferinței generale europene a fost prea apropiată, timpul fiind insuficient pentru pregătirea unei asemenea conferințe sînt neîntemeiate, deoarece se știe că încă la conferința de la Berlin guvernul sovietic a făcut propunerea de a se convoca o conferință generală europeană pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. În afară de aceasta, se știe că propunerea cu privire la convocarea conferinței generale europene a fost făcută de guvernul sovietic încă la 24 iulie, adică de mai bine de patru luni.

Convocarea unei astfel de conferințe este necesară în cel mai înalt grad avînd în vedere presiunea puterilor occidentale care caută să obțină o ratificare accelerată a acordurilor de la Paris [illegible] efectuată încă în decembrie a.c. De aceea, delegația Cehoslovacă consideră perfect întemeiate recomandările și declarațiile legate de acestea ale conducătorului delegației Uniunii Sovietice, Molotov, și este de acord cu el în ce privește necesitatea desfășurării acestei conferințe cu participarea delegațiilor prezente.

Cuvîntarea rostită de Otto Grotewohl

Guvernul Republicii Democrate Germane salută [illegible] convocarea acestei conferințe [illegible] pentru rezolvarea pe cale pașnică a tuturor problemelor. [illegible] vitală ale poporului german. [illegible] al U.R.S.S.

Cuvîntarea rostită de Andras Hegedüs

Onorată conferință!

Guvernul Republicii Populare Ungare a acceptat cu mare bucurie propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea acestei conferințe. [illegible]

Guvernul Republicii Populare Ungare constată cu regret că o parte din statele europene nu e prezentă la această conferință. [illegible]

Cuvîntarea rostită de Anton Iugov

Guvernul Republicii Populare Bulgaria sprijină necondiționat propunerea cu privire la convocarea acestei conferințe. [illegible] tribui la întărirea păcii și la asigurarea securității popoarelor noastre. [illegible]

Delegația noastră aprobă în întregime propunerea tovarășului Molotov [illegible]

Cuvîntarea rostită de Manush Myftiu

Guvernul Republicii Populare Albania [illegible] conferința în scopul întăririi păcii și securității în Europa.

Delegația noastră își exprimă asentimentul și este de acord cu propunerea tovarășului Molotov ca actuala conferință să [illegible] aibă loc cu participarea reprezentanților statelor prezente aici.

Cuvîntarea rostită de Chivu Stoica

Guvernul Republicii Populare Romîne salută inițiativa guvernului sovietic cu privire la convocarea acestei conferințe.

Guvernul Republicii Populare Romîne consideră că actuala situație politică internațională este de așa natură încît face necesară luarea unor măsuri mai eficace în vederea asigurării păcii și securității colective în Europa. Delegația romînă împărtășește propunerea și punctul de vedere al delegației Uniunii Sovietice cu privire la [illegible] cu participarea țărilor prezente.

Cuvîntarea rostită de Cian Ven-tian

În numele guvernului Republicii Populare Chineze salut cu căldură conferința convocată din inițiativa guvernului sovietic. Consider că deși S.U.A., Anglia, Franța și alte țări din Europa occidentală au refuzat să participe la conferință, actuala conferință va avea, fără îndoială, o mare importanță pentru asigurarea securității colective în Europa și a păcii în întreaga lume. Pentru acest fapt sprijin în întregime propunerea tovarășului Molotov de a se începe lucrările conferinței cu participarea statelor reprezentate aici.

Conferința de presă de la Moscova

— MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 noiembrie a avut loc la Casa Centrală a Ziariștilor din Moscova o conferință de presă în legătură cu deschiderea conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. La conferința de presă au asistat peste 100 de corespondenți de presă sovietici și străini.

Corespondenții au fost informați despre deschiderea conferinței și li s-a făcut o expunere a conținutului declarațiilor făcute în prima ședință de către delegația Uniunii Sovietice și delegația Republicii Populare Polone.

În încheiere s-a răspuns la întrebările puse de corespondenți.

Nota U. R. S. S. adresată S. U. A. în problema folosirii energiei atomice

— MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 noiembrie, V. M. Molotov, Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe W. N. Walmsley, Însărcinat cu Afaceri ad-interim al S.U.A. în U.R.S.S., și i-a înmînat o notă memorială a Guvernului Sovietic în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Nota memorială a guvernului Sovietic este un răspuns la memorandumul corespunzător al guvernului S.U.A., remis la Washington la 3 noiembrie 1954 de secretarul de stat al S.U.A., Dulles, ambasadorului sovietic în S.U.A., G. N. Zarubin.

Acord comercial între U. R. S. S. și Afganistan

KABUL 30 (Agerpres). — TASS transmite: În urma tratativelor încununate de succes, la 28 noiembrie a.c. a fost semnat la Kabul un protocol cu privire la schimbul comercial între U.R.S.S. și Afganistan pentru o nouă perioadă de timp.

Potrivit acestui protocol Uniunea Sovietică va livra Afganistanului în special produse petrolifere, metale, zahăr, țesături de bumbac, automobile, utilaj, medicamente. Afganistanul va livra U.R.S.S. lînă, bumbac, piei brute, fructe uscate, semințe de plante oleaginoase.

Livrările reciproce de mărfuri sînt sporite în comparație cu anul trecut.

Depunerea unei coroane la Mauzoleul V. I. Lenin și I. V. Stalin, de către delegația R. P. R.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — La 30 noiembrie, delegația Republicii Populare Romîne la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa a fost la Mauzoleul V. I. Lenin și I. V. Stalin și a depus o coroană de flori cu următoarea inscripție: „Lui Lenin și Stalin — întemeietorii Marii Uniuni Sovietice, bastionul invincibil al păcii și independenței popoarelor. Din partea guvernului Republicii Populare Romîne".

Răspunsul guvernelor S.U.A., Franței și Angliei la nota guvernului sovietic

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 noiembrie, ambasadele S.U.A., Franței și Angliei la Moscova au trimis prin poștă Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. textele notelor de răspuns ale guvernelor acestor țări la notele guvernului sovietic din 23 octombrie și 13 noiembrie a. c.

În aceste note cu conținut analog, guvernele S.U.A., Franței și Angliei declară că sînt hotărîte „să pună cît mai repede în aplicare acordurile de la Paris".

Declarînd că doresc „să rezolve problemele litigioase pe calea tratativelor duse în spiritul respectării reciproce a intereselor fundamentale ale tuturor participanților", guvernul S.U.A., precum și guvernele Franței și Angliei afirmă totodată că, după părerea lor, în prezent n-ar exista „baza necesară pentru succesul unei conferințe atît pentru Germania sau Austria, cît și pentru celelalte aspecte ale securității europene".

În încheiere, în notele de răspuns se arată că guvernele sus-amintitelor trei puteri consideră că este cu putință să se țină o conferință a celor patru miniștri ai Afacerilor Externe după crearea unei asemenea baze — „de îndată ce se va constata că există o perspectivă reală de a găsi soluții și după ratificarea acordurilor de la Paris de către statele respective".

„În ce privește conferința țărilor europene pentru crearea unui sistem de securitate colectivă, guvernele celor trei puteri declară în notele lor că, după părerea lor, este posibilă și „o conferință mai largă a puterilor europene și a altor state interesate". Și de data aceasta însă se face o rezervă în sensul că o asemenea conferință poate fi ținută numai după conferința celor patru miniștri ai Afacerilor Externe și dacă aceasta „se va dovedi utilă".

Notele de răspuns ale guvernelor unor țări europene la nota guvernului sovietic

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 noiembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit din partea ambasadelor și legațiilor respective la Moscova notele de răspuns ale guvernelor Danemarcei, Norvegiei și Belgiei la nota guvernului Uniunii Sovietice din 13 noiembrie a. c.

În aceste note, guvernele sus-amintite, respingînd propunerea guvernului sovietic de a se ține o conferință pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, își motivează neparticiparea la conferință prin aceleași argumente care sînt formulate în notele de răspuns ale guvernelor S.U.A., Angliei și Franței.

În aceeași zi, note de răspuns analoage din partea guvernelor Italiei, Islandei, Turciei și Luxemburgului au fost remise reprezentanților diplomatici ai U.R.S.S. în aceste țări.

AUTODEMASCARE

I. Pavlov

„Toate vechiturile au fost din nou dezgropate. Un loc însemnat în acest teatru de marionete îl ocupă sperietoarea bolșevismului. Din fericire, nu ne vine greu să recunoaștem acest manechin vopsit în culori țipătoare. El este un vechi cunoscut, care a apărut în primele zile ale regimului nazist... El era folosit pentru a speria Europa... Acum, această sperietoare roșie este scoasă din nou la iveală, de data aceasta legată de o altă figură. Ni se propune să-l considerăm pe Hitler salvatorul civilizației europene... Salvatorul civilizației — ce bătaie de joc!".

Aceste rînduri care ridiculizează propaganda reacționară n-au fost oare scrise astăzi, cînd se încearcă din nou în fel și chip să se sperie Europa occidentală cu „pericolul roșu", cînd au fost luate toate măsurile pentru a-l reabilita pe Hitler, ai cărui generali sînt de pe acum gata să-și pună epoleții wehrmachtului în curs de reînviere? Nu, aceste cuvinte tăioase care nimeresc bine ținta au fost rostite în februarie 1943. Ele aparțin ministrului Afacerilor Externe al Angliei, Eden. Reprezentantul guvernului englez a chemat pe atunci atît soldații sovietici, cît și pe cei englezi la lupta comună „împotriva amenințării groaznice pentru întreaga civilizație occidentală" și la „victoria finală pe care o vom cuceri împreună".

Iată însă că astăzi sînt din nou dezgropate „toate vechiturile". „În acest teatru de marionete" și de data aceasta „un loc însemnat" îl ocupă „sperietoarea bolșevismului". Persoanele interesate în reînvierea wehrmachtului intimidează Anglia cu această sperietoare și declară fără echivoc că salvatorii civilizației occidentale sînt chemați să fie generalii hitleriști care au fost înfrînți și succesorii lor. Ele afirmă însă din cînd în cînd că imediat după ratificarea acordurilor de la Paris și după ce va fi creată o armată vest-germană revanșardă de 500.000 de oameni, iar tancurile, avioanele și tunurile nu vor putea fi întoarse spre Răsărit, ele se vor ocupa chipurile de stabilirea... prieteniei cu Uniunea Sovietică. De aceea, ele numesc wehrmachtul în curs de reînviere „puntea spre pace".

Toate aceste manevre propagandistice grosolane sînt atît de vechi și neîndemînatice încît poate că nici n-ar fi nevoie să ne referim la ele dacă în ultimele zile nu s-ar fi ivit un fapt nou: primul ministru al Angliei, Churchill, a considerat posibil și admisibil să ia cuvîntul în public pe tema așa-zisei utilități a alianței dintre Anglia și revanșarzii germani, îndreptată împotriva U.R.S.S.

Dezvoltînd asemenea planuri, Churchill chiar s-a lăudat în discursul său de la Woodford: „Am fost primul dintre oamenii de stat cunoscuți care au declarat în mod fățiș că noi trebuie să avem Germania de partea noastră împotriva agresiunii comuniste ruse". Prioritatea lui Churchill în această chestiune este însă îndoielnică: cu mult înainte, ideea unei lupte comune a Germaniei și Angliei împotriva U.R.S.S. a fost dezvoltată de unul din cei mai apropiați acoliți ai lui Hitler, Hess, condamnat ca criminal de război la închisoare pe viață de către Tribunalul Internațional de la Nürnberg.

Dar, după cum se vede, Churchill nu dorește să cedeze acum lui Hess laurii întîietății. El este gata să citeze fapte care i-ar convinge pe toți că este vechi adept al ideii colaborării cu naziștii în lupta împotriva U.R.S.S. „Încă înainte de terminarea războiului, în timp ce germanii se predau cu sutele de mii", a declarat Churchill, el a trimis un ordin feldmareșalului Montgomery, cerîndu-i: „Să adune cu grijă armele germane și să le depoziteze pentru ca ele să poată fi ușor distribuite din nou soldaților germani, cu care ar fi trebuit să colaborăm dacă ofensiva sovietică ar fi continuat".

În februarie 1945, cînd trupele sovietice desfășurau ofensiva lor victorioasă, nimicindu-i pe hitleriști pe teritoriul Germaniei, Churchill scria: „Armata Roșie își sărbătorește cea de a 27-a aniversare prin victorii triumfale, care au stîrnit admirația nemărginită a aliaților ei și care au hotărît dinainte soarta militarismului german. Generațiile viitoare vor recunoaște datoria lor față de Armata Roșie tot atît de indiscutabil cum o recunoaștem noi, martori ai succeselor ei glorioase".

Citind aceste rînduri, oamenii sovietici nu presupuneau însă că peste două luni Montgomery, comandantul suprem englez, va începe din ordinul lui Churchill „să depoziteze cu grijă" armele luate de la dușman și să ia măsuri pentru a le pune din nou în mîinile dușmanului, pregătindu-se să colaboreze cu cei pe care Churchill i-a numit cu dispreț „huni sălbatici".

În timpul războiului, personalități oficiale engleze declarau următoarele în discursurile lor publice: „În ultima fază a propagandei germane s-a făcut auzită încă o temă: așteptați încă puțin și anglo-saxonii și rușii se vor despărți. După cum știți cu toții aceste speranțe s-au năruit". Iată însă că acum aflăm de la Churchill că în scrisoarea trimisă la 5 mai 1945 ministrului Afacerilor Externe al Angliei, Eden, el scrie următoarele vorbind despre „tancurile engleze rapide" care se grăbeau să ocupe Danemarca: „Noi vom bara prietenilor noștri sovietici calea și în acest punct". Așa privea Churchill datoria sa de aliat.

Oamenii sovietici înțelegeau însă cu totul altfel datoria de aliat. Este suficient să amintim un singur exemplu. La sfîrșitul lui decembrie 1944, trupele hitleriste au lansat o ofensivă pe frontul de vest, în regiunea Ardenilor, au spart frontul, punînd într-o grea situație trupele anglo-americane. În legătură cu aceasta, la 6 ianuarie 1945, Churchill s-a adresat lui I. V. Stalin rugămintea ca trupele sovietice, declanșînd o mare ofensivă, să salveze de înfrîngere trupele anglo-americane. Comandamentul Suprem al trupelor sovietice a hotărît să înceapă la 12 ianuarie o mare ofensivă a trupelor sovietice pe un front larg de la Marea Baltică pînă la Carpați. Această puternică lovitură de la est a obligat comandamentul german să-și retragă trupele de pe frontul de vest, pentru a le îndrepta împotriva Armatei Sovietice. În felul acesta ofensiva trupelor germane în vest a eșuat. (Publicăm mai jos documentele referitoare la acest episod memorabil al celui de al doilea război mondial).

Ziarul „Rheinischer Merkur", purtătorul de cuvînt al Germaniei occidentale revanșarde, îl laudă acum pe Churchill pentru „ura față de comunism" de care dă dovadă. După părerea ziarului „Rheinischer Merkur", această calitate lăudabilă din punctul de vedere al revanșarzilor germani explică în întregime atitudinea lui Churchill din timpul războiului.

Că Churchill este un dușman al comunismului, este un lucru cunoscut de mult oamenilor sovietici. Toți cunosc acest lucru de pe vremea cînd tînăra Republică Sovietică, înconjurată de state capitaliste, lupta împotriva intervenționiștilor apărîndu-și dreptul la existență. Unul din organizatorii intervenției celor 14 state împotriva Țării Sovietelor era Churchill. În treacăt fie zis, toată lumea știe cum s-a terminat această intervenție — oamenii sovietici au nimicit pe intervenționiști.

Un om de stat cu experiență cum este Churchill știe foarte bine că funcția de prim-ministru obligă la respectarea normelor relațiilor prevăzute în tratatele încheiate cu statele aliate, independent de faptul dacă îi place sau nu orînduirea lor socială. Nu trebuie uitat că U.R.S.S. și Anglia erau aliate în timpul cînd mareșalul Montgomery, din ordinul lui Churchill, strîngea pe cîmpurile de luptă armele aruncate de fasciștii germani zdrobiți, cu scopul de a-i înarma din nou și de a-i împinge împotriva oamenilor sovietici. Acest lucru schimbă în mod fundamental lucrurile: nu este vorba de atitudinea lui Churchill față de comunism, ci despre atitudinea șefului guvernului Marii Britanii față de aliați.

Cum să nu-ți aduci aminte, în această ordine de idei, ce spune în memoriile sale despre Churchill omul de stat englez Lloyd George. Încă în perioada primului război mondial, cînd s-a pus chestiunea ca Churchill să fie inclus în guvern, problema se punea în felul următor, după spusele lui Lloyd George: cum este mai puțin periculos Churchill, ca adversar sau ca aliat? Liderul din acea vreme al conservatorilor Bonar Law, declara în mod categoric: „Aș prefera de fiecare dată să-l am ca adversar". Lloyd George adaugă că Churchill era considerat pe atunci „nu ca o mărime pozitivă care trebuie folosită într-un ceas de pericol, ci ca un pericol în plus de care trebuie să te ferești".

Să facem însă abstracție de cele ce spuneau despre Churchill colegii săi de cabinet în perioada primului război mondial. În ce privește planurile sale din timpul celui de al doilea război mondial de a înarma pe fasciștii germani și de a-i îndrepta împotriva U.R.S.S. — opinia publică sovietică nu poate rămîne indiferentă față de ele.

Cum apreciază oamenii sovietici aceste planuri ale lui Churchill? Nu încape discuție că acesta este cel mai simplu plan de reînviere a militarismului german, pe loc, pe cîmpul de luptă de pe care nu fuseseră încă ridicați aliații răniți în lupta comună. Încă nu se risipise fumul rău mirositor de la cuptoarele de la Maidanek și Auschwitz în care au fost arse de vii milioane de victime ale fascismului, și Churchill s-a și grăbit să înapoieze armele acelora care visau să împînzească întreaga Europă cu o rețea de lagăre de concentrare.

Nu din vina lui Churchill înfăptuirea acestui plan „simplu" a întîrziat cu nouă ani de zile. Și acum încă adepții acestui plan agresiv sînt nevoiți să camufleze în fel și chip planurile de reînviere a Wehrmachtului german de teama că popoarele vor face ca ele să eșueze.

Există însă și altă trăsătură caracteristică în planurile lui Churchill din perioada de la sfîrșitul războiului și actualele sale planuri de reînviere a militarismului german. Această trăsătură caracteristică nu poate fi nici ea prin nimic ascunsă, ea este clară pentru toți oamenii cinstiți. Acestei trăsături i se poate spune pe nume: în rusește ea se cheamă perfidie.

La omul sovietic această trăsătură nu este la loc de cinste. Ea nu este la loc de cinste nici la englezii care consideră discursul lui Churchill de la Woodford ca o autodemascare a acestui politician, care nu odată își camufla planurile agresive prin fraze fățarnice.

Declarațiile fățișe ale lui Churchill, a spus deputata Barbara Castle, dovedesc că rușii aveau toate motivele să nu aibă încredere în el începînd din anul 1945. În același spirit se pronunță și mulți alți oameni politici englezi, precum și multe organe de presă.

Nu încape îndoială că popoarele iubitoare de pace vor aprecia la justa sa valoare discursul lui Churchill, care are ca scop să dea mînă liberă acelor forțe care sînt purtătoare ale politicii de agresiune și ură între popoare.

Schimbul de scrisori dintre W. Churchill și I. V. Stalin în perioada operațiunilor militare din regiunea Ardenilor în ianuarie 1945

După cum se știe, la sfîrșitul lui decembrie 1944, trupele hitleriste au întreprins o ofensivă pe frontul de vest în regiunea Ardenilor, punînd într-o situație grea trupele anglo-americane. După cum spuneau aliații, nemții voiau, dînd o lovitură asupra Liege-ului, să distrugă armata 1-a americană, să se apropie de Anvers, să izoleze armata a 9-a americană, armata a 2-a britanică și armata 1-a canadiană și să pregătească aliaților un al doilea Dunkerque pentru a scoate Anglia din război.

În legătură cu aceasta, la 6 ianuarie 1945, W. Churchill a adresat un mesaj lui I. V. Stalin, cu următorul conținut:

„Lupte foarte grele se dau în Occident și comandamentul suprem poate fi silit în orice moment să ia hotărîri grave. Dvs. știți prea bine din propria Dvs. experiență cît de alarmantă este o situație în care trebuie să aperi un front foarte larg, după ce ai pierdut în mod trecător inițiativa. Generalul Eisenhower are dorința cea mai vie și se găsește în nevoia de a ști în linii generale ce intenționați să faceți, căci aceasta va avea bineînțeles repercursiuni asupra tuturor deciziilor importante, atît ale sale cît și ale noastre. După informații primite, trimisul nostru, mareșalul principal de aviație Tedder, se afla ieri seară la Cairo, unde era reținut din cauza condițiilor atmosferice. Călătoria sa a fost mult prelungită, nu din vina sa. Dacă pînă acum el nu a sosit la Dvs. v-aș fi recunoscător dacă ați putea să-mi comunicați dacă putem conta pe o mare ofensivă rusă pe frontul Vistulei sau în oricare altă parte, în cursul lunii ianuarie, precum și orice alte informații pe care veți binevoi poate, să ni le transmiteți.

Eu nu voi comunica nimănui această informație strict confidențială, afară de feld-mareșalului Brook și generalului Eisenhower cu condiția de a o ține în cel mai strict secret. Consider această chestiune urgentă".

La 7 ianuarie 1945 I. V. Stalin a adresat lui W. Churchill următorul răspuns:

„Am primit în seara de 7 ianuarie mesajul dvs. din 6 ianuarie 1945.

Din nefericire, mareșalul principal de aviație, domnul Tedder, nu a sosit încă la Moscova.

Este foarte important să utilizăm împotriva nemților superioritatea noastră în artilerie și aviație. Pentru aceasta este nevoie de vreme frumoasă pentru aviație și de lipsa unor nori joși care să împiedice artileria să aibă un tir reglat. Ne pregătim de ofensivă, dar pentru moment timpul nu este favorabil ofensivei noastre. Cu toate acestea, luînd în considerație situația aliaților noștri pe frontul de Vest, cartierul general al Comandamentului Suprem a hotărît să termine pregătirile într-un ritm accelerat și, fără să țină seama de condițiile atmosferice, să declanșeze mari operațiuni ofensive împotriva nemților pe tot frontul central nu mai tîrziu de a doua jumătate a lunii ianuarie. Puteți să fiți încredințați că vom face tot posibilul pentru a acorda ajutor glorioaselor noastre trupe aliate".

În mesajul de răspuns către I. V. Stalin, W. Churchill scria la 9 ianuarie:

„Vă sunt profund recunoscător pentru mișcătorul mesaj. L-am trimis generalului Eisenhower, pentru ca el singur să ia cunoștință de dînsul. Fie ca cel mai complet succes să însoțească nobila Dvs. inițiativă!"

Dorind să ajute cît mai repede trupele aliate din Vest, Comandamentul Suprem al trupelor sovietice a hotărît să schimbe data ofensivei împotriva nemților pentru frontul sovieto-german la 12 ianuarie în loc de 20 ianuarie.

La 12 ianuarie a început o mare ofensivă a trupelor sovietice pe un front larg de la Marea Baltică la Carpați. 150 de divizii sovietice, înzestrate cu o mare cantitate de artilerie și de aviație, au intrat în acțiune, au spart frontul german și au împins trupele nemțești cu sute de kilometri înapoi.

La 12 ianuarie, pe frontul de vest, trupele germane, inclusiv armatele a 5-a și a 6-a de tancuri care se pregăteau să dea o nouă lovitură, și-au întrerupt ofensiva și în 5—6 zile au fost retrase de pe front și transferate în Est, împotriva trupelor sovietice care înaintau. Ofensiva trupelor germane în Vest eșuase.

La 17 ianuarie W. Churchill scria lui I. V. Stalin:

„Vă sînt profund recunoscător pentru mesajul dvs. și sînt foarte bucuros că mareșalul de aviație Tedder a produs asupra Dvs., o impresie atît de favorabilă.

În numele guvernului Majestății Sale și din tot sufletul țin să vă exprim mulțumirile și felicitările noastre cu prilejul uriașei ofensive pe care ați început-o pe frontul de Est..."

(Din Nota Istorică a Biroului Sovietic de Informații, 1948).

(Articol publicat în ziarul „Pravda")

CONFERINȚA ȚĂRILOR EUROPENE PENTRU ASIGURAREA PĂCII ȘI SECURITĂȚII ÎN EUROPA

Declarația ministrului Afacerilor Externe al U. R. S. S., V. M. Molotov

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută la 29 noiembrie 1954 de V. M. Molotov la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Tovarăși!

Guvernul Uniunii Sovietice, de comun acord cu guvernele Republicii Populare Polone și Republicii Cehoslovace, a adresat statelor europene precum și guvernului S.U.A. invitația de a participa la o conferință pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. Această propunere a fost dictată de faptul că situația care s-a creat în prezent în Europa provoacă o îngrijorare legitimă în rîndurile tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Evoluția evenimentelor în Europa urmează o cale primejdioasă pentru cauza păcii, întrucît unele state occidentale, și în primul rînd Statele Unite ale Americii, precum și Anglia și Franța au adoptat un curs bine determinat — spre remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupările lor militare opuse altor state europene.

Acesta este sensul fundamental al acordurilor pregătite la Londra și semnate la 23 octombrie la Paris. Aceste acorduri sînt prezentate acum spre ratificare pentru a se trece apoi la realizarea lor.

În prezent, cele trei puteri occidentale, sprijinite de alte țări din blocul nord-atlantic, au intrat în această fază cu militariștii din Germania occidentală.

Acordurile de la Londra și Paris îndreptate spre reînvierea militarismului german și includerea Germaniei occidentale remilitarizate în blocul agresiv al Atlanticului de nord și în „Uniunea Europei occidentale", auxiliară a acestui bloc nu pot fi calificate altfel. Toate acestea repetă în mare măsură politica dusă de statele vest-europene în anii care au precedat cel de al doilea război mondial.

Pe atunci, guvernele puterilor vest-europene nu numai că au refuzat să întreprindă împreună cu Uniunea Sovietică eforturi care ar fi putut înfrîna pe militariștii germani și împiedica agresiunea hitleristă, dar, dimpotrivă, au contribuit de fapt la dezvoltarea militarismului german. Ele au respins propunerile guvernului sovietic care urmăreau ca, prin eforturile colective ale statelor europene interesate în menținerea păcii, să se bareze calea dezlănțuirii unui nou război de către Germania militaristă. Ele scontau să folosească pe Hitler și planurile lui agresive în scopurile lor antisovietice, intenționind să întoarcă agresiunea hitleristă spre răsărit, împotriva Uniunii Sovietice. În acest scop, ele pășeau pe calea oricăror tranzacții cu Hitler — în realitate dînd înapoi în fața lui, pas cu pas. Ele au sacrificat Austria. Aceasta a fost preludiul tranzacției rușinoase de la München, cu ajutorul căreia ocupanții hitleriști au înrobit Cehoslovacia. Aceasta a dus la atacul militariștilor germani împotriva Poloniei, deși guvernul polon de pe atunci avea așanumitele „garanții" din partea guvernanților vest-europeni.

Cel de al doilea război mondial l-au dezlănțuit militariștii germani. Sînt îndeobște cunoscute numele principalilor criminali de război, înfierați la procesul de la Nürenberg după terminarea războiului.

Nu putem uita însă faptul că guvernele de pe atunci ale statelor vest-europene, care adoptaseră înainte de începerea războiului o poziție dușmănoasă neîmpăcată față de Uniunea Sovietică, poartă o mare răspundere pentru faptul că nu au împiedicat agresiunea hitleristă. Lor le revine pentru aceasta o deosebită răspundere, deoarece ele au refuzat să acționeze în comun cu Uniunea Sovietică pentru ca, prin eforturile colective ale statelor europene, să împiedice militarismul german de a tîrî popoarele din Europa, iar apoi și alte popoare, în cel de al doilea război mondial.

Nu au trecut decît nouă ani de la terminarea celui de al doilea război mondial, care a adus popoarelor europene nenumărate nenorociri. Nu putem uita zecile de milioane de victime omenești, marea durere a mamelor, văduvelor, orfanilor, pricinuită de acest război. Distrugerile materiale și pierderile suferite de popoare, provocate de război, sînt fără seamăn. Urmările acestui război se fac simțite și pînă în ziua de astăzi. Numeroasele orașe și sate de pe teritoriile Uniunii Sovietice și Poloniei, Franței și Angliei, Iugoslaviei și Cehoslovaciei, Belgiei și Olandei, precum și ale unei serii de alte state europene care au suferit de pe urma ocupației fasciste sînt încă departe de a fi reconstruite. Germania însăși face parte din statele care au suferit cel mai mult.

Este datoria noastră să amintim astăzi aceasta. Noi trebuie să amintim mereu anii foarte apropiați ai celui de al doilea război mondial, pentru a împiedica planurile criminale ale militariștilor de astăzi, care pregătesc sub ochii noștri un nou război mondial.

Nu putem să nu arătăm că în cursul celui de al doilea război mondial puterile occidentale și Uniunea Sovietică, împreună cu alte state care au fost victime ale agresiunii, au format o puternică coaliție antihitleristă care a asigurat victoria asupra agresorului.

Este oare nevoie de o altă dovadă mai convingătoare a faptului că interesele tuturor statelor europene care prețuiesc pacea, printre care Uniunea Sovietică și Franța, Anglia și Polonia, Cehoslovacia și Iugoslavia, precum și alte țări, coincid, deoarece este vorba de lupta împotriva agresiunii germane și de menținerea păcii în Europa? Putem oare închide ochii în fața faptului că în prezent pe avanscena Germaniei occidentale acționează din nou intens aceiași oameni care în trecutul atît de apropiat erau organizatori și complici ai agresiunii fasciste împotriva statelor iubitoare de pace atît din răsăritul, cît și din apusul Europei?

Din toate acestea rezultă că asigurarea securității în Europa și rezolvarea justă a problemei germane sînt indisolubil legate între ele. Nu se poate asigura cu adevărat securitatea în Europa dacă nu va fi găsită o rezolvare a problemei germane care să corespundă intereselor tuturor statelor europene iubitoare de pace, precum și intereselor forțelor iubitoare de pace ale poporului german însuși. Aceasta înseamnă că amînarea permanentă a rezolvării acestei probleme nu poate corespunde scopurilor asigurării păcii și securității în Europa.

Planurile elaborate acum de guvernele Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței urmăresc remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei atît în grupările militare imperialiste existente, cît și în cele pe cale de a fi create. Primejdia pe care o prezintă aceste planuri pentru cauza păcii în Europa este absolut evidentă. Pentru a evita această primejdie și pentru a contribui cu adevărat la rezolvarea problemei germane și asigurarea păcii și securității în Europa, Uniunea Sovietică propune să se renunțe la aceste planuri și să se ajungă la un acord pe baza următoarelor principii fundamentale:

În primul rînd. Să nu se admită în nici un caz reînvierea militarismului german, care a dezlănțuit primul și al doilea război mondial și să se treacă în sfîrșit la rezolvarea cu perseverență și răbdare a problemei germane pe baza realizării unei înțelegeri înainte de toate între cele patru puteri, care poartă o răspundere deosebită pentru aceasta, implicit și pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

În al doilea rînd. Să se creeze un sistem de securitate colectivă în Europa cu participarea tuturor statelor europene interesate în menținerea și întărirea păcii, indiferent de orînduirea lor de stat și socială, în care scop să se examineze cu toată atenția atît proiectul sovietic existent în legătură cu „Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa", cît și propunerile altor țări care vor fi prezentate în această problemă.

În aceste două propuneri ale guvernului sovietic, strîns legate între ele, nu există nimic care să fie îndreptat împotriva intereselor vreunui stat european sau neeuropean. Realizarea unui acord cu privire la aceste propuneri nu poate fi considerată o chestiune simplă sau ușoară, dar nimeni nu va reuși să demonstreze că nu se poate realiza o înțelegere asupra acestor propuneri între toate statele care năzuiesc spre pace și securitate în Europa.

Aceste propuneri ale Uniunii Sovietice se deosebesc în mod radical de acordurile care au fost adoptate la conferințele de la Paris. Cele două propuneri — atît propunerea cu privire la neadmiterea reînvierii militarismului german, cît și propunerea cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa — au un țel comun: să asigure menținerea și consolidarea păcii în Europa.

La baza acordurilor de la Paris, dimpotrivă, stau alte scopuri.

Aceste acorduri pornesc de la renunțarea la principiile securității colective europene și slujesc planurilor de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în grupările militare ale unor puteri occidentale. Astfel, aceste acorduri slujesc nu intereselor menținerii și consolidării păcii ci unor scopuri diametral opuse. Acordurile de la Paris pornesc de la opunerea unor state europene altor state europene, de la ațîțarea contradicțiilor între ele și de la continuarea cursei înarmărilor, ceea ce poate fi dictat de planurile de pregătire a noi agresiuni, a unui nou război.

Guvernul sovietic și-a expus atitudinea dezaprobatoare față de acordurile de la Paris în notele adresate guvernelor S.U.A., Angliei și Franței la 23 octombrie și 13 noiembrie.

Oricît s-ar căzni inspiratorii acordurilor de la Paris, care au mizat pe reînvierea militarismului german, nu poate fi ascuns faptul fundamental că aceste acorduri reprezintă o amenințare la adresa cauzei menținerii păcii în Europa și de aceea ele sînt incompatibile cu cerințele asigurării securității statelor europene. Pot oare acordurile de la Paris să servească rezolvării problemei germane sau să contribuie în vreo măsură oarecare în acest sens? Răspunsul nostru la această întrebare este: nu, nu pot.

Asemenea acorduri nu numai că nu pot servi acest scop, dar înfăptuirea lor va deveni principalul obstacol și în calea rezolvării problemei celei mai urgente în calea restabilirii unității statului german pe baze pașnice și democratice. În prezent nimic nu poate împiedica într-o asemenea măsură restabilirea unității Germaniei ca înfăptuirea acordurilor de la Paris cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale.

După cum se știe, conform acordurilor de la Paris, în Germania occidentală urmează să fie create în viitorul apropiat forțe armate cu un efectiv de 500.000—520.000 de oameni. Cercurile guvernante de la Bonn declară acum în mod deschis că după constituirea unităților militare prevăzute, armata vest-germană va fi mărită de cîteva ori. Aceste declarații se bizue pe ceva anume.

Încă de pe acum, în Germania occidentală există trupe de poliție cu un efectiv de aproximativ 200.000 de oameni și, în afară de aceasta, așa-zisele „unități de serviciu" și alte organizații militarizate auxiliare, care numără pînă la 250.000 de oameni. Împreună cu armata vest-germană de peste 500.000 de oameni în curs de creare conform acordurilor de la Paris, Germania occidentală va avea de fapt încă în viitorul apropiat aproximativ 1.000.000 de oameni în armata sa.

În afară de aceasta, în ultimii ani în Germania occidentală au căpătat o largă răspîndire organizațiile militariste de tot soiul ca, de pildă, „Uniunile soldățești" și „Societățile tradiționale", care reunesc pe participanții unor sau altor formații militare ale fostelor trupe hitleriste, care s-au pătat în timpul războiului cu crime singeroase și bestialități monstruoase. Aceste „Uniuni soldățești" și „Societăți tradiționale", formate din participanți ai „diviziei de grenadieri a führer-ului", „diviziei de apărare a führer-ului", „diviziei de tancuri Hermann Göring" ai trupelor hitleriste „SS" și altele asemănătoare, sprijină în fel și chip tradițiile fasciste ale hitlerismului. Numărul participanților la aceste organizații militariste a și atins 2.000.000 de oameni. Din toate acestea rezultă că deși acordurile de la Paris anunță crearea unei armate vest-germane de 500.000 de oameni, prin aceasta nu se spune încă întregul adevăr. În cazul realizării acestor acorduri în Germania occidentală va fi creată în scurt timp o armată de cel puțin 1.000.000 de oameni. La aceasta trebuie adăugați cei 2.000.000 de oameni din organizațiile militariste existente formate din foști participanți ai armatei hitleriste care mențin și acum tradițiile fasciste ale hitlerismului. Îndată ce va începe aplicarea acordurilor de la Paris, militariștii germani vor avea la dispoziția lor aceste milioane de oameni pentru a încerca din nou să-i folosească drept carne de tun în scopurile unei noi agresiuni, în scopurile revanșei și cuceririi de teritorii străine.

Acordurile de la Paris dau de fapt militariștilor vest-germani dreptul de a reînvia statul major general german. Consecințele acestui fapt nu vor întîrzia să se facă simțite.

Aceste acorduri dau totodată militariștilor vest-germani posibilitatea de a dezvolta fără nici o îngrădire industria de război. Monopoliști vest-germani ca Krupp, Abs, Zangen, Dinckelbach și alții, care au fost principalii organizatori ai militarizării economiei germane în ajunul celui de al doilea război mondial, joacă de pe acum un rol conducător în remilitarizarea Germaniei occidentale. Ampioarea pe care o capătă aici remilitarizarea reiese chiar și numai din următoarele: dacă în șase ani, începînd din 1933 pînă în 1939, Hitler a cheltuit pentru pregătirea războiului 90 miliarde mărci, acum cercurile guvernante de la Bonn proiectează să cheltuiască în scopuri militare numai în cursul următorilor trei ani peste 100 miliarde mărci. Statele Unite ale Americii încep deja să livreze Germaniei occidentale armament în valoare de miliarde de dolari. La fel, ca și înaintea celui de al doilea război mondial, militariștii vest-germani se bucură de un larg sprijin material din partea celor mai mari monopoluri din S.U.A., care obțin de pe acum profituri considerabile de pe urma business-ului legat de remilitarizarea Germaniei occidentale. Nu este întîmplător faptul că în ultima vreme asupra politicii S.U.A. exercită o influență tot mai mare tocmai acele monopoluri americane care sînt legate de cercurile vest-germane cele mai agresive și care furnizează arme pentru armata vest-germană în curs de creare.

Orientarea spre remilitarizare duce la creșterea continuă în Germania occidentală a influenței forțelor militariste și revanșarde care, de pe acum își intensifică tot mai mult ofensiva împotriva drepturilor democratice ale populației. Situația creată aici amenință în primul rînd drepturile și însuși nivelul de trai al clasei muncitoare. La acest lucru contribuie direct și acordurile de la Paris. Ele nu conțin nici un cuvînt în apărarea libertăților democratice elementare în Germania occidentală, dar prevăd în mod direct introducerea unor noi legi privind așa-zisa „stare excepțională" în cazul creșterii mișcării populare împotriva reînvierii wehrmachtului sau în cazul intensificării luptei clasei muncitoare pentru drepturile ei și pentru îmbunătățirea situației ei economice.

În luna octombrie a avut loc al III-lea congres al sindicatelor din Germania occidentală, care cuprinde peste 6.000.000 de oameni și care constituie cea mai mare organizație de masă a clasei muncitoare din Germania occidentală. Acest congres s-a pronunțat cu hotărîre împotriva planurilor de remilitarizare a Germaniei occidentale. El a declarat că prin realizarea acestor planuri „s-ar crea o serioasă amenințare atît pentru slăbirea încordării internaționale, cît și pentru posibilitatea unificării Germaniei" și că, pentru Germania occidentală „reînarmarea înseamnă primejdia creării unui stat militarist birocratic, care ar însemna sfîrșitul eforturilor mișcării muncitorești îndreptate spre crearea unei democrații politice, sociale și economice".

Această hotărîre a sindicatelor vest-germane dovedește că remilitarizarea Germaniei occidentale se desfășoară împotriva voinței clasei muncitoare, împotriva voinței majorității poporului german că oamenii muncii din Germania occidentală iau atitudine hotărîtă împotriva ei. Guvernanții Germaniei occidentale însă, nu țin seama de acest lucru. Ei nu țin seama de voința poporului lor și folosesc toate mijloacele de presiune pentru a desfășura pregătirea unui nou război, pentru a pune în întregime Germania occidentală în slujba militariștilor și revanșarzilor. Germania occidentală se transformă sub ochii noștri într-un stat militarist agresiv, care amenință din nou să devină principalul focar de război în Europa. Oamenii care stau în fruntea statului de la Bonn nu-și ascund planurile agresive îndreptate împotriva altor popoare europene.

Nimeni altul decît actualul prim ministru al Germaniei occidentale, Adenauer, insistînd asupra remilitarizării Germaniei occidentale, încă în martie 1952 proiecta asemenea planuri războinice: „Reînarmarea Germaniei occidentale trebuie să devină pregătirea în vederea creării unei noi ordini în Europa răsăriteană".

Dacă în trecut, despre „crearea unei noi ordini în Europa răsăriteană" vorbea Hitler, după prăbușirea hitlerismului despre acest lucru a început să vorbească Adenauer.

Declarațiile unor miniștri de la Bonn ca Seebohm, Kaiser, Hallstein, a unor generali hitleriști ca von Falkenhausen și Kesselring și ale multor altora dovedesc că revanșarzii și adepții cuceririi de teritorii străine au încetat de pe acum să-și ascundă scopurile și planurile agresive.

Dacă personalitățile oficiale din Franța și Anglia, ca și din alte state ale blocului Atlanticului de nord, se străduiesc să ascundă popoarelor lor aceste fapte care dovedesc existența unui pericol pentru menținerea păcii în Europa, sau se străduiesc să mascheze caracterul lor agresiv, aceasta nu face decît să mărească răspunderea personalităților menționate pentru consecințele acordurilor de la Paris. Cu cît mai repede va fi demascată această înșelare a popoarelor, cu atît mai bine va fi pentru cauza păcii și securității popoarelor Europei.

Cercurile conducătoare din Anglia, Franța și S.U.A. induc în eroare opinia publică vorbind despre anumite „garanții" în acordurile de la Paris, care ar preveni posibilitatea unei agresiuni din partea Germaniei occidentale remilitarizate. Nu este întîmplător faptul că nimeni nu dă crezare acestor faimoase „garanții". După cum se știe, tratatul de la Versailles conținea mult mai multe îngrădiri în privința reînvierii puterii militare a Germaniei. Potrivit tratatului de la Versailles, efectivul întregii armate germane nu trebuia să depășească 100.000 de oameni. O serie de tipuri de armament printre care aviația, tancurile, artileria grea erau cu totul interzise pentru armata germană. Au fost stabilite îngrădiri substanțiale pentru producția de război în Germania. Existau de asemenea angajamente formale din partea Germaniei de a nu comite o agresiune împotriva altor țări europene. Existau și garanții formale din partea Angliei și Franței, de pildă, în privința Poloniei și Cehoslovaciei. În pragul celui de al doilea război mondial, Anglia și Franța au semnat chiar o declarație de neagresiune cu Germania hitleristă.

Ce a rezultat din toate acestea? Rezultatele sînt cunoscute tuturor.

Militariștii germani, mai ales cu ajutorul monopolurilor americane și-au refăcut puterea militară și, după aproximativ două decenii de la terminarea primului război mondial, au aruncat din nou Europa, iar apoi întreaga lume, într-un război sîngeros și pustiitor, fără precedent în istoria mondială.

În condițiile actuale, remilitarizarea Germaniei occidentale capătă un caracter și mai periculos de cît înainte. Este suficient să spunem că la dispoziția armatei vest-germane se pun toate tipurile de arme, mergîndu-se pînă la a i se acorda posibilitatea de a folosi arma atomică. Într-o asemenea situație nu trebuie mult pentru a dezlănțui războiul atomic cu mîinile acelor militariști-călăi care au trecut prin școala hitleristă a crimelor de război, care au făcut să piară milioane de oameni pașnici cu totul nevinovați în lagărele lor ale morții, în camerele de gazare, la Maidanek, Auschwitz și în multe alte lagăre. Se poate oare uita că acești monștri au făcut să curgă torente de sînge omenesc, încercînd să distrugă națiuni întregi, popoare întregi?

Întrucît acum se desfășoară nu numai remilitarizarea Germaniei occidentale, ci și atragerea ei în grupări militare îndreptate împotriva altor state europene, nu trebuie subestimate consecințele negative ale unei asemenea situații. Aceasta înseamnă că sub ochii tuturor are loc un tîrg direct între militariștii germani și cercurile agresive ale cîtorva state occidentale în scopul pregătirii unor noi aventuri militare. Primind la dispoziția lor resursele Germaniei occidentale și sprijinul corespunzător din partea acestor state occidentale și, în primul rînd, din partea cercurilor agresive ale S.U.A., militariștii și revanșarzii germani consideră nu fără temei că aceasta le va asigura încă în viitorul apropiat supremația militară în Europa occidentală, cu ajutorul căreia vor călca din nou în picioare orice acorduri care îi leagă.

Guvernul sovietic a atras de pe acum atenția asupra faptului că acordurile de la Paris sînt incompatibile cu tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală din anul 1944 și cu tratatul anglo-sovietic din 1942 de colaborare și asistență mutuală postbelică. Ambele aceste tratate, la fel ca și acordurile de la Potsdam, pe care și-a pus semnătura și guvernul S.U.A. prevăd din partea Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S. luarea unor măsuri comune îndreptate spre preîntîmpinarea unei noi agresiuni din partea Germaniei și spre prevenirea reînvierii militarismului german. Acordurile de la Paris însă, nu numai că au fost adoptate fără participarea U.R.S.S., dar tăișul lor este îndreptat fățiș împotriva Uniunii Sovietice și Franței, împotriva altor state europene iubitoare de pace. Asemenea acțiuni nu pot să nu submineze încrederea internațională și nu pot să nu discrediteze politica guvernelor care încalcă tratatele și acordurile.

Restabilind militarismul în Germania occidentală, cercurile guvernante din S.U.A., Anglia și Franța declară că ele ar face aceasta fiind călăuzite de „interesele apărării Europei occidentale". Guvernul sovietic a subliniat nu odată cît de neîntemeiate și false sînt aceste afirmații, cît de mult sînt în contrazicere cu realitatea.

Acest lucru reiese din faptul că nici unul din statele participante la acordurile de la Paris nu a fost și nu este amenințat de nici un fel de agresiune, de nici un fel de atac. Nici unul din aceste state nu a declarat și nu are temeiuri să declare că ar exista pentru el o asemenea primejdie. Prin urmare, despre „interesele apărării" se vorbește în cazul de față numai pentru a justifica cît de cît în ochii opiniei publice asemenea acțiuni.

Dacă acordurile de la Paris, la fel ca și alte planuri militare ale blocului Atlanticului de nord, nu pot fi justificate prin referiri false la „interesele apărării", atunci, pe de altă parte, nu sînt greu de înțeles adevăratele lor scopuri. Este cu totul evident că atragerea Germaniei occidentale în curs de remilitarizare în grupări militare, urmărește aceleași scopuri ca și organizarea de numeroase baze militare pe teritorii situate în apropiere de frontierele Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară. Și trebuie recunoscut că nu este întîmplător faptul că toate acestea sînt însoțite de apeluri la cursa înarmărilor și de noi și noi declarații agresive cu privire la necesitatea de a stabili relațiile cu alte țări, bazîndu-se pe forță, pe creșterea continuă a înarmărilor. Ce mai lipsește oare pentru a înțelege că acordurile de la Paris, la fel ca și celelalte planuri ale blocului Atlanticului de nord, nu servesc cauzei păcii ci pregătirii unui nou război?

Acordurile de la Paris dovedesc că cercurilor agresive din S.U.A., precum și celor din Anglia și Franța le sînt străine interesele restabilirii unității Germaniei, ca și, în general, interesele poporului german. Transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist face imposibilă unificarea ei cu Republica Democrată Germană iubitoare de pace într-o Germanie unită, iubitoare de pace, democrată. Pe aceste cercuri le interesează numai posibilitatea de a folosi Germania occidentală în scopuri proprii. Din această cauză, totul se bazează pe abandonarea definitivă a ideii restabilirii unității statului german pe baze democratice și iubitoare de pace, restabilire pe care o urmărește U.R.S.S. Însăși refacerea militarismului german le este necesară pentru ca pe această bază să încheie un tîrg cu militariștii germani și cu ajutorul grupărilor militare pe care le creează cu participarea Germaniei remilitarizate, să intensifice presiunile de tot felul asupra Uniunii Sovietice și altor țări europene care nu fac parte din grupările lor militare. Aceasta este ceea ce ele numesc politica „de pe poziții de forță". S-ar părea că a sosit de mult timpul să se înțeleagă că nici un fel de amenințări nu pot intimida poporul sovietic și țările democratice, care înfăptuiesc puterea clasei muncitoare în alianță cu țăranii muncitori și care pășesc cu succes înainte în opera de construire a socialismului. Dacă încercările de acest gen s-au terminat cu un eșec în trecut, cu atît mai mult sînt lipsite de speranță toate planurile agresive de acest fel în momentul de față, cînd marea Uniune Sovietică și țările de democrație populară sînt mai sigure ca oricînd de situația lor și de succesele lor continue în construirea socialismului. Nu există în lume forță care să poată întoarce înapoi roata istoriei.

Respingînd orice planuri de refacere a militarismului german și orice încercări de folosire a unei sau altei părți a Germaniei în interesele vreunei grupări militare, Uniunea Sovietică susține ca Franța, Anglia și S.U.A., împreună cu U.R.S.S., să treacă la rezolvarea problemei germane. Pentru aceasta vor trebui învinse greutăți destul de mari, dar în primul rînd trebuie realizat un acord între cele patru puteri în problema restabilirii unității Germaniei pe baze pașnice și democratice. Aceasta cere la rîndul ei realizarea unei înțelegeri în problema ținerii de alegeri libere pe întreaga Germanie, pe baza cărora să fie ales un parlament pe întreaga Germanie și să fie format un guvern democratic al întregii Germanii.

Este oare posibil un asemenea acord între cele patru puteri în problema germană, care să corespundă intereselor securității europene, precum și intereselor naționale ale poporului german? Guvernul sovietic consideră că un asemenea acord este posibil. Un asemenea acord este pe deplin posibil dacă în locul planurilor de remilitarizare a unei părți sau a alteia a Germaniei, toate cele patru puteri își vor pune drept scop să ajungă la o înțelegere cu privire la restabilirea unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat.

Tocmai de aceea, guvernul sovietic a propus din nou la 23 octombrie convocarea unei conferințe a celor patru puteri în problema restabilirii unității Germaniei și a ținerii în acest scop a unor alegeri libere pe întreaga Germanie, precum și în problema asigurării securității colective în Europa, deoarece aceste două sarcini sînt legate între ele în modul cel mai strîns. Cu toate că a trecut deja mai mult de o lună, la această propunere nu s-a primit încă răspuns. Pe de altă parte, se face totul pentru a se trece cît mai grabnic la remilitarizarea Germaniei occidentale, ceea ce urmărește în mod vădit să împiedice un acord al celor patru puteri în problema restabilirii unității Germaniei.

Se spune că experiența conferinței de la Berlin ar fi arătat că nu există temei de a conta pe un acord între cele patru puteri în problema restabilirii unității Germaniei. Cu acest lucru nu putem fi de acord.

În legătură cu aceasta, trebuie amintit că piedica în calea unui acord o constituiau atunci planurile S.U.A., Angliei și Franței cu privire la crearea „comunității defensive europene", al cărei principal scop era refacerea militarismului german, lucru care a fost, firește, respins de Uniunea Sovietică. Dar, de cînd sub presiunea opiniei publice, planul „comunității defensive europene" a eșuat, s-au creat premize mai favorabile pentru realizarea unei înțelegeri în problema restabilirii unității Germaniei. Se înțelege că despre premize într-adevăr favorabile se va putea vorbi numai în cazul în care vor fi abandonate orice planuri de refacere a militarismului german. Atunci vor fi create într-adevăr premizele necesare pentru examinarea concretă a condițiilor de ținere a unor alegeri libere pe întreaga Germanie și pentru examinarea propunerilor pe care le-au avut sau le au toate cele patru puteri în această problemă.

Uniunea Sovietică tinde spre un acord cu Franța, Anglia și S.U.A. în problema Germaniei și, în primul rînd, în problema restabilirii unității statului german. Un asemenea acord poate fi realizat dacă toate cele patru puteri vor acționa în direcția apropierii Germaniei răsăritene și apusene și vor căuta ca Germania unificată să fie un stat cu adevărat iubitor de pace și democrat.

Încă în primii ani după terminarea războiului în Europa, S.U.A., Anglia și Franța au obținut scindarea statului german într-o parte apuseană și una răsăriteană. Acum, oricine vede ce scopuri au fost urmărite cînd puterile occidentale urmau cu atîta încăpățînare politica de dezmembrare a Germaniei. Prin această politică de dezmembrare ele au dus lucrurile pînă la situația că, în Germania occidentală puterea a încăput în mîinile militariștilor germani, împreună cu care cercurile agresive ale puterilor occidentale creează acum alianțe militare îndreptate împotriva statelor iubitoare de pace din Europa. În prezent, S.U.A., Anglia și Franța trec la remilitarizarea Germaniei occidentale, la includerea ei în grupările lor militare și la opunerea Germaniei occidentale Germaniei răsăritene, la opunerea țărilor vest-europene altor state europene. Aceasta este calea care duce nu numai la un război fratricid între germani, ci și la un nou război mondial.

În prezent, se desfășoară pregătiri intense în vederea ratificării acordurilor de la Paris. Cercurile agresive ale puterilor occidentale fac totul pentru a trece cît mai grabnic la realizarea acordurilor menționate și, prin urmare, la desfășurarea fățișă a remilitarizării Germaniei occidentale și la atragerea ei în grupări militare.

Aceasta înseamnă că ratificarea și aplicarea acordurilor de la Paris vor aduce complicații serioase în întreaga situație internațională.

Din momentul în care Germania occidentală remilitarizată va intra atît în blocul militar nord-atlantic, cît și în noua alianță militară vest-europeană în curs de creare, caracterul agresiv al grupărilor militare pe care le creează Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța, se va intensifica în mare măsură.

Deoarece în țările care fac parte din grupări militare agresive vor fi sporite armatele, aviația militară și alte mijloace de înarmare și în special, deoarece aceste grupări militare își fac un aliat din militarismul în curs de refacere în Germania occidentală, alte state ale Europei vor fi nevoite să ia măsuri eficace pentru autoapărare, pentru preîntîmpinarea unui atac.

O asemenea situație creată în urma politicii puterilor occidentale nu poate să nu ducă la intensificarea continuă a cursei înarmărilor, la sporirea armatelor și bugetelor militare ale statelor europene, ceea ce va mări considerabil povara impozitelor și a altor greutăți pentru toate popoarele Europei.

Toate acestea arată că fără a se renunța la politica de creare de grupări militare a unor state europene opuse altor state europene, nu pot fi asigurate interesele păcii în Europa.

În locul unor asemenea grupări militare, a căror creare duce la un nou război, este necesar ca statele europene să-și unească eforturile pentru organizarea securității colective în Europa. Crearea unui sistem de securitate colectivă europeană — iată calea care duce spre menținerea și consolidarea păcii în Europa.

Încă la conferința de la Berlin a celor patru puteri, de la începutul acestui an, Uniunea Sovietică a propus discutarea proiectului principiilor fundamentale ale „Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa", prezentat de ea. Cu toate că acest proiect nu a primit sprijinul necesar din partea Franței, Angliei și S.U.A., problema creării unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa continuă să se situeze de atunci în centrul atenției tuturor popoarelor europene.

În proiectul de tratat se prevede că pot fi părți în acest tratat statele europene, indiferent de orînduirea lor socială, care recunosc scopurile tratatului și își asumă obligațiile corespunzătoare. Se prevede de asemenea că pînă la unificarea Germaniei, Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană pot fi părți cu drepturi egale în acest tratat, iar după unificarea Germaniei, statul unit german poate deveni parte în acest tratat.

Proiectul acestui tratat prevede în continuare că statele părți în acest tratat se obligă să se abțină de la orice atac împotriva altuia, de la amenințarea cu forța și că, în conformitate cu Carta O.N.U., să rezolve toate litigiile care se pot ivi între ele, prin mijloace pașnice. În cazul unui atac armat în Europa, împotriva unuia sau a cîtorva state părți în tratat, fiecare parte în tratat este obligată să acorde ajutor statului sau statelor supuse unui asemenea atac, prin toate mijloacele de care dispune, inclusiv folosirea forței în scopul restabilirii și menținerii păcii internaționale și securității în Europa. Statele părți în tratat se obligă să nu participe la nici un fel de coaliție sau alianță și să nu încheie nici un fel de acorduri ale căror scopuri ar fi contrare scopurilor tratatului cu privire la securitatea colectivă în Europa.

Acest proiect, sau un alt proiect similar de principii fundamentale ale unui tratat general european poate deveni, după părerea guvernului sovietic, baza pentru crearea unui astfel de sistem de securitate colectivă care să dea o garanție reală pentru pacea și securitatea popoarelor Europei.

Prezentînd proiectul de tratat menționat, guvernul sovietic a declarat că este gata să examineze și eventuale alte propuneri care ar putea contribui la realizarea unui acord între toate statele interesate. Este necesar totuși să se sublinieze că în ciuda repetatelor propuneri făcute de guvernul sovietic guvernelor S.U.A., Angliei și Franței de a trece la examinarea unei probleme atît de importante pentru cauza păcii, guvernele menționate se eschivează de la aceasta.

Inițial, obiecțiunile împotriva proiectului prezentat de guvernul sovietic se refereau, după cum se știe, în primul rînd la participarea S.U.A. la sistemul de securitate colectivă europeană și, în al doilea rînd, la poziția guvernului sovietic față de Uniunea nord-atlantică. Cînd însă guvernul sovietic s-a pronunțat, încă în martie, în favoarea participării S.U.A. la Tratatul general european și a declarat că este gata să examineze împreună cu guvernele interesate problema participării U.R.S.S. la tratatul nord-atlantic, guvernele celor trei puteri occidentale au început să caute noi pretexte pentru a respinge examinarea în comun a problemei creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Acum nouă luni, guvernul sovietic a prezentat la conferința de la Berlin propunerile sale cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Guvernele S.U.A., Angliei și Franței nu au acceptat această propunere.

La 24 iulie, adică acum patru luni, guvernul sovietic a propus convocarea unei conferințe pe întreaga Europă în această problemă, iar apoi a prezentat propunerea de a se discuta în prealabil această problemă la o conferință a celor patru puteri. Aceste propuneri ale Uniunii Sovietice nu au fost însă acceptate de cele trei puteri occidentale.

Deoarece în ultima vreme a devenit limpede că se iau măsuri intense pentru a obține cît mai grabnic ratificarea acordurilor de la Paris, care sînt îndreptate împotriva principiilor însăși ale securității colective în Europa, guvernul sovietic, după consultări corespunzătoare cu guvernele Poloniei și Cehoslovaciei, a propus convocarea pentru 29 noiembrie a unei conferințe pe întreaga Europă în această problemă. Noi știm acum că nici această propunere nu a fost acceptată de guvernele S.U.A., Angliei și Franței.

Așa dar, în cursul acestui an guvernul sovietic a propus în trei rînduri guvernelor S.U.A., Angliei și Franței să discute împreună problema arzătoare și foarte urgentă a securității colective în Europa, însă aceste propuneri nu au primit nici o singură dată sprijin din partea guvernelor menționate.

Guvernele S.U.A., Angliei și Franței nu se pot hotărî să respingă în mod direct propunerea privitoare la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Acest lucru se explică, probabil, prin aceea că ele nu pot să nu țină seama de faptul că în rîndurile popoarelor europene crește năzuința spre întărirea păcii și securității în Europa. Dar guvernele statelor menționate fac totul pentru a împiedica organizarea securității colective în Europa.

Nu putem să nu relevăm că aceste guverne nu numai că se eschivează de la examinarea proiectului de Tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa prezentat de Uniunea Sovietică, dar nici nu prezintă vreo propunere proprie în această problemă. Și acest lucru nu este întîmplător. Planurile lor actuale sînt exprimate în acordurile de la Paris care au drept scop nu asigurarea securității colective și păcii în Europa, ci crearea unor asemenea grupări militare în care să fie inclusă Germania occidentală remilitarizată, care duc la agravarea pericolului de război în Europa și la o nouă intensificare a încordării în relațiile internaționale.

Este îndeobște cunoscut că de cîțiva ani există în Europa organizația militară a blocului agresiv al Atlanticului de nord. Această organizație își are statul său major militar, care elaborează planurile unui nou război în Europa, care creează

(Continuare în pag. 5-a)

CONFERINȚA ȚĂRILOR EUROPENE PENTRU ASIGURAREA PĂCII ȘI SECURITĂȚII IN EUROPA

Declarația președintelui Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, J. Cyrankiewicz

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de J. Cyrankiewicz la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Stimați tovarăși!

Delegația guvernului Republicii Populare Polone a venit la conferința țărilor europene pentru a discuta, împreună cu celelalte țări interesate, măsurile pentru asigurarea păcii și securității în Europa în legătură cu situația nouă care s-a creat în urma tîrgului pe care l-au încheiat guvernele puterilor occidentale, care tind prin toate mijloacele spre refacerea wehrmachtului agresiv neohitlerist.

Reînvierea wehrmachtului neohitlerist, remilitarizarea Germaniei occidentale pe baza ratificării acordurilor de la Paris amenință direct securitatea Poloniei, amenință poporul polonez, periclitează cauza păcii.

In fața unei asemenea primejdii, nici poporul polonez, nici guvernul Poloniei nu numai că nu pot rămîne indiferente, ci dimpotrivă ele trebuie să ia toate măsurile pentru a da cu toată forța și hotărîrea o ripostă acestui pericol.

Inițiativa Uniunii Sovietice de a convoca o conferință în această problemă a corespuns de la început dorinței guvernului polonez de a discuta împreună cu alte țări problemele legate de securitatea în Europa.

Guvernul polonez acordă o mare importanță acestei conferințe și este gata să-și aducă contribuția la adoptarea de comun acord a unor principii îndreptate spre coordonarea eforturilor noastre, necesare pentru a asigura, în situația nouă, securitatea generală a statelor iubitoare de pace, și implicit securitatea Poloniei și a frontierelor sale, securitatea poporului polonez. Poziția hotărîtă adoptată de poporul polonez se bucură de un sprijin deplin din partea celorlalte state care, împreună cu noi, pe baza experienței lor istorice și a aprecierii realiste comune a planurilor agresive ale imperialiștilor americani care reînvie armata germană neohitleristă — ceea ce reprezintă o amenințare neîndoelnică atît pentru Polonia cît și pentru toate celelalte popoare din Europa și desigur nu numai din Europa — își exprimă voința nestrămutată de a bara calea acestui pericol.

Poporul polonez, fiind pe deplin conștient de pericolul remilitarizării Germaniei agresive, își exprimă în modul cel mai hotărît la mii de adunări, manifestații și mitinguri poziția față de această problemă. O expresie a voinței poporului polonez este participarea delegației guvernului polonez la această conferință și sprijinul deplin pe care ea îl acordă poziției U.R.S.S., exprimată în declarația ministrului Afacerilor Externe, Molotov.

Nu este prima dată cînd militarismul german amenință și aduce nenumărate nenorociri popoarelor Europei.

Din momentul în care militarismul și militariștii au căpătat definitiv supremația în statul german, Europa s-a aflat de fapt într-o stare de permanentă alarmă. Agresiunea germană îndreptată împotriva Franței în 1870—1871 a fost doar preludiul pentru viitoarele acte de presiune politică, măsuri agresive și atacuri armate pe care militariștii germani le-au săvîrșit în Europa. Trei mari războaie agresive în decurs de trei sferturi de veac, dintre care două s-au transformat în conflicte mondiale și au costat omenirea zeci de milioane de victime omenești și distrugeri de nedescris — acestea constituie o dovadă suficient de convingătoare a primejdiei pe care militarismul german o prezintă pentru Europa, pentru pace, pentru civilizația și cultura mondială. De altfel, militarismul german nu și-a ascuns niciodată țelurile și a formulat cu o sinceritate brutală tendințele sale. S-ar putea cita zeci de declarații ale unor politicieni și militari germani cu răspundere, care cu cea mai mare nerușinare au aruncat lumii o sfidare. Iată cuvintele căpeteniei militarismului german, feldmareșalul von Moltke, unul din organizatorii clicii militariste imperialiste germane: „Pacea veșnică este un vis, și încă un vis nicidecum minunat. Războiul este o verigă în ordinea divină pe pămînt".

Acesta nu mai este un simplu zăngănit de arme, aceasta este o încercare de a fundamenta filozofic cea mai mare crimă împotriva omenirii — războiul agresiv, aceasta este o încercare de a ridica această crimă la rangul de poruncă divină. Această filozofie este crezul militariștilor germani, din timpurile lui Moltke și pînă în ziua de astăzi.

Oamenii simpli din întreaga Europă au înțeles încă de mult acest adevăr despre militarismul german. Pentru aceasta ei nu au avut nevoie să studieze operele lui Moltke sau Hitler. Adepții concepțiilor acestora s-au străduit de trei ori în decurs de șaptezeci de ani să servească popoarelor Europei o lecție intuitivă. Acest lucru nu l-au uitat și nu au putut să-l uite oamenii simpli din țările care se învecinează cu Germania. După anii cumpliți ai celui de al doilea război mondial, au rămas cuvinte a căror simplă pronunțare face să se cutremure chiar și astăzi orice polonez, francez, rus, ceh, slovac, iugoslav și englez cinstit, oricine a încercat pe pielea sa grozăviile războiului. Oswiecin, Lidice, Oradour, regiunile de gheto rase de pe fața pămîntului, Varșovia, Stalingrad, Coventry și zeci de alte orașe distruse amintesc grozăviile ale căror proporții nu pot fi micșorate de nici un fel de sofistică subtilă a diplomaților occidentali, care încearcă astăzi să justifice noile planuri de înarmare a acelora care profesează credința lui von Moltke, îmbogățită prin experiența lui Hitler.

Pentru noi, polonezii, a căror țară a fost primul cîmp de luptă al celui de al doilea război mondial, nu există nici un fel de argument care să ne poată convinge cît de cît că este cu putință ca militariștii germani să fie din nou înarmați, fără a crea primejdia de a împinge țările noastre și toate celelalte țări ale Europei într-o nouă catastrofă. Fapt este că tocmai în ajunul agresiunii împotriva țării noastre, Adolf Hitler a dat un ordin de felul căruia nu pot fi găsite multe în întreaga istorie a omenirii. „Nimicirea Poloniei — iată țelul imediat... Vă voi oferi un pretext propagandistic pentru începerea războiului. Să nu vă faceți griji dacă acest pretext va părea sau nu verosimil. Fiți necruțători și cruzi. Dreptatea este de partea aceluia care este mai puternic. Acționați cu cea mai mare cruzime. Nimicirea completă a Poloniei — iată țelul nostru militar".

Și în timp ce „garanțiile" statelor occidentale au rămas pe hîrtie, criminalii de război hitleriști, executînd ordinele lui Hitler, au silit poporul polonez să-și verse sîngele.

Acest ordin a fost executat cu precizie. În decurs de șase ani, noi l-am plătit cu 6 milioane de morți, cu distrugerea în proporții uriașe a țării, a orașelor și satelor ei. Poate oare cineva să admită eventualitatea repetării unei asemenea situații? În ce privește poporul polonez, el respinge o asemenea eventualitate. Merită de asemenea să cităm exemplul Cehoslovaciei. În urma complotului mîrșav de la München, încă înainte de începerea formală a războiului, Cehoslovacia a fost dată pradă hitleriștilor și a simțit pe propria ei piele grozăvia de a se tăia treptat bucăți din corpul ei viu, pînă cînd în cele din urmă Hitler a cotropit și ceea ce a mai rămas din ea, călcînd în picioare cele mai solemne promisiuni pe care le dăduse la München oamenilor de stat ai Occidentului. Chiar și premierul Marii Britanii, care semnase acest tratat, a fost nevoit să se justifice după 15 martie 1939 în fața opiniei publice, declarînd că ar fi fost înșelat. Se poate oare uita această lecție a istoriei în care s-a manifestat cu toată acuitatea valoarea promisiunilor militarismului german?

Nu este oare de înțeles că în Uniunea Sovietică, care a dus pe umerii ei principala povară a războiului împotriva cotropitorilor hitleriști cuvîntul remilitarizare stîrnește mînie și indignare, că oamenii string pumnii? Ei, ostașii sovietici, sînt doar aceia care au trebuit să străbată Europa de la Caucaz pînă la Berlin pentru a da militarismului german lovitura nimicitoare.

Sau să luăm istoria Franței. Trei agresiuni în decurs de șapte decenii. Parisul de două ori aruncat la picioarele învingătorului, călcat de cizma wehrmachtului. Și fiecare agresiune plătită cu un număr uriaș de morți, cu sîngele unor generații întregi ale tineretului francez. În anii dintre cele două războaie mondiale, politicienii francezi au făcut un pas nefast pentru poporul francez, ale cărui urmări au venit fulgerător. Ele au fost sîngeroase și crude și au fost marcate prin umilirea și jignirea fără precedent a mîndriei naționale a francezilor în anii ocupației și ai regimului de la Vichy.

Și, cu toate acestea, în Franța s-au găsit politicieni care sînt gata să lupte pentru reînvierea forței nefaste a militarismului german.

Printr-o situație asemănătoare a trecut Belgia, căzută de două ori victimă agresiunii militariștilor germani care nu cu mult înainte de aceasta juraseră să respecte neutralitatea ei.

Tot astfel și Italia a cunoscut din propria ei experiență valoarea „alianței" cu militarismul german, din care a ieșit slăbită și pustiită de mîinile chiar ale propriului ei aliat.

Amară și crudă este experiența popoarelor europene care au căzut victimă militarismului german. Poporul polonez și celelalte popoare iubitoare de pace au știut să tragă concluziile cuvenite din această experiență: lumea este prea îngustă pentru a putea cuprinde în același timp popoare libere și militarismul german.

Unii politicieni din Occident, care încearcă să aducă din nou militarismul german pe arena istoriei, nu vor să tragă concluzii pe înțelesul tuturor popoarelor. Acesta este sensul acordurilor de la Londra și Paris. Și nimic nu va putea ascunde acest adevăr.

In Germania occidentală ridică glasul aceleași forțe care au determinat politica militarismului german de la Moltke pînă la Hitler. Acestea sînt forțele pe care căuta să se sprijine Churchill, nu numai în anii dintre cele două războaie ci, după cum se știe în prezent din propriile lui mărturisiri, el avea în vedere aceleași forțe în planurile sale perfide față de aliatul său sovietic atunci cînd războiul împotriva hitlerismului era încă în toi.

Orice om politic cu judecată care cunoaște istoria secolului trecut trebuie să înțeleagă, indiferent dacă recunoaște sau nu, că forțele militarismului german, căpătînd mînă liberă, nu vor mai putea fi frînate de nimeni nici chiar de acei care au creat o asemenea situație.

Este îndeobște cunoscut că militarismul german, pe care cercurile imperialiste anglo-americane și franceze l-au sprijinit în perioada celor 20 de ani dintre cele două războaie, în pregătirile sale pentru marșul spre răsărit — a aprins, imediat după începerea războiului, flăcările războiului și pe teritoriul statelor occidentale. Militariștilor germani le place să determine ei înșiși direcția loviturii, lucru de care au avut posibilitatea să se convingă acei care i-au protejat. Doar cuvintele „garanții" și „control", atît de des repetate la conferințele de la Londra și Paris, constituie cea mai bună dovadă că politicienii vest-europeni nu au conștiința curată.

Militarismul german este într-adevăr un aliat primejdios de vreme ce partenerii lui caută tot felul de măsuri de prevedere și „garanții" îndreptate tocmai împotriva lui.

Este pe deplin limpede că toată această zarvă despre „control" și „garanții" servește în primul rînd ca să adoarmă, mai precis, să inducă în eroare opinia publică, care este în cel mai înalt grad neliniștită de pericolul reînvierii militarismului german.

In spatele militariștilor vest-europeni se află cercurile agresive ale imperialismului american, care nu au nici frîne nici rezerve în ce privește planurile militariștilor vest-germani. Pentru cercurile agresive americane, care caută doar pretexte pentru a dezlănțui o nouă aventură internațională, noul wehrmacht reprezintă un aliat de neprețuit, deoarece acest aliat este lipsit de orice fel de „mustrări de conștiință" și este gata la orice. Cercurile agresive din Statele Unite au nevoie de înarmarea Germaniei occidentale pentru a-și înfăptui planurile militare cu mîinile militariștilor germani. Și nici acest fapt nu poate fi ascuns prin încercările conducătorilor politicii americane de a se erija în postura de apărători ai țărilor din Europa occidentală care ar fi în pericol. Aceste țări sînt, fără îndoială, amenințate de un pericol — ele sînt însă amenințate numai și exclusiv de planurile militare americane, potrivit cărora întreaga Europă trebuie să fie transformată într-un nou cîmp de luptă. Pentru cercurile imperialiste americane, noul wehrmacht este nu numai un instrument al planurilor lor agresive, ci și jandarmul Europei. Aceasta este tocmai forța căreia unii doresc să-i încredințeze bucuroși paza „ordinei" în țările vest-europene unde glasul protestului popular împotriva agresiunii și războiului răsună atît de puternic împotriva bombei atomice și cu hidrogen, împotriva militarismului german, pentru coexistența pașnică, pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale, pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru dezarmare și pace. Cercurile imperialiste au suferit o grea înfrîngere atunci cînd opinia publică franceză a dat o lovitură creării armatei europene și cînd a obținut încheierea armistițiului din Indochina. Cercurile imperialiste se străduesc să lichideze suveranitatea popoarelor europene — barieră în calea înfăptuirii planurilor lor. Menținerea regimului de ocupație în Germania occidentală, articolele speciale din acordurile de la Paris care stipulează amestecul în afacerile ei interne, deținerea pozițiilor-cheie în economia Germaniei occidentale — toate acestea au drept scop aservirea totală a părții occidentale a Germaniei de către Statele Unite și folosirea ei ca instrument al politicii imperialismului american. Aceasta urmărește sporirea presiunii americane asupra Franței și celorlalte state din Europa occidentală, asigurînd totodată pentru Statele Unite ale Americii controlul exclusiv asupra întregii Europe occidentale.

Cercurile agresive americane consideră că wehrmachtul de la Bonn va acționa în numele intereselor lor și că va putea înăbuși nemulțumirea popoarelor din Europa occidentală care îi înspăimîntă pe agresori. Și iată că politicienii americani ocrotesc întru totul pe confrații lor de la Bonn. Ei nu se îngrijesc nici de ochii lumii de vreun control sau de garanții. Iar dacă nu obiectează împotriva controlului și garanțiilor nu o fac decît pentru că sînt convinși de necesitatea tratativelor cu privire la aceste garanții în scopul inducerii în eroare a opiniei publice, precum și pentru faptul că ei sînt convinși de caracterul lor ireal. Politicienii americani, ca parteneri principali ai blocului occidental știu că ei, împreună cu militarismul german, vor putea desființa oricînd orice control. De altfel, ce valoare au aceste garanții? Ele se reduc în fond la promisiunea dată de guvernul englez guvernului francez că pe continentul european vor rămîne patru divizii engleze.

Noi, polonezii, după cum a amintit aici tovarășul Molotov, avem o oarecare experiență în ce privește garanțiile britanice în perioada dinainte de război: atunci cînd a trebuit să dăm o ripostă militarismului german, aceste garanții s-au dovedit lipsite de orice importanță. Poporul și soldatul polonez au luptat cu totul izolați. De altfel, încă pe atunci politicieni englezi mai clarvăzători, ca fostul premier Lloyd George, nu și-au făcut aici o iluzie că asemenea garanții ar fi constituit altceva decît o ficțiune.

Dar ce arată experiența Franței în perioada 1939-1940? Pe teritoriul Franței staționau nici mai mult nici mai puțin decît patru divizii engleze. Merită să amintim că cele patru divizii engleze n-au salvat Franța de la dezastru; abia s-au salvat pe ele însile.

La ce bun să vorbim însă despre valoarea acestor garanții și acestui control care, încă în trecut, s-au dovedit cu totul ineficace, cînd astăzi toate acestea sînt și mai accentuate de pericolul care decurge din faptul că militariștilor germani li se dau arme atomice.

Ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, Eden, afirmă astăzi că, datorită garanțiilor engleze și sistemului de control, acordurile de la Paris vor feri țările vest-europene de pericolul înarmării necontrolate a Germaniei. Merită să amintim că cu 21 de ani în urmă, cînd Hitler a venit la putere, Simon, pe atunci ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, a încercat în același mod să calmeze opinia publică alarmată de înarmarea Germaniei, folosind fraze care ulterior s-au dovedit a fi vorbe goale, cu privire la articolele speciale stipulînd controlul asupra înarmării germane, articole rămase pînă la urmă pe hîrtie.

Remilitarizarea Germaniei occidentale constituie un pericol de moarte pentru poporul german însuși. Poporul german trăiește azi tragedia dezmembrării. Forțele militarismului și agresiunii ridică un nou zid de-a lungul frontierei dintre Republica Federală și Republica Democrată: zidul remilitarizării. În Republica Democrată Germană, o parte a poporului german se bucură pentru prima oară de o viață pașnică, fără tropăitul cizmei clicii militariste germane, nu-și încovoaie spinarea în fața primului feldwebel ieșit în cale. Cu totul alte perspective promite însă cancelarul Adenauer poporului German în discursul rostit în ziua așa-numitului „trauertag" („zi de doliu" — N.R.) Iată aceste perspective: „In această zi, poporul german cinstește memoria celor șapte milioane de dispăruți și morți în perioada celui de al doilea război mondial și a celor două milioane de dispăruți în primul război mondial.

Numeroase victime zac în pămînt străin. În 53 de țări sînt împrăștiate morminte germane".

După cum se știe, în cel de al doilea război mondial au pierit de trei ori și jumătate mai mulți germani decît în primul război. Cîte jertfe ar aduce poporului german un al treilea război dacă imperialiștii americani și germani ar reuși să-l dezlănțuie? Și în numele cărei cauze? Numai pentru ca să apară din nou morminte germane în vreo 50 de țări străine? Și cum ar apare aceste morminte acolo? Ce oare a împins din urmă pe soldatul german pe teritoriul celor 53 de țări? Dorința neînfrîntă de putere și dominație a militariștilor germani, a jefuitorilor germani care și-au întins mîinile spre pămînt străin, spre bunul altora, spre viața altora și spre munca altora. Trebuie oare să se repete iarăși tragedia poporului german al cărui fii, cu un secol și jumătate în urmă, erau vînduți colonialiștilor englezi pentru trei taleri de cap, pentru a le ajuta să nimicească pe soldații lui Washington, Lafayette și Kosciuszko. Astăzi guvernanții S.U.A., nedemni de numele lui Washington, vor din nou să cumpere soldatul german.

Remilitarizarea Germaniei înseamnă că politicienii și generalii vest-germani, precum și protectorii lor americani, pregătesc poporului german un „trauertag" și mai îngrozitor decît cel comemorat recent. Aceasta mai înseamnă că ei vor să consolideze scindarea Germaniei.

În prezent, în Germania occidentală acest lucru începe să fie înțeles și de oameni care pînă nu de mult nu țineau seama de avertismentele venite din Republica Democrată Germană sau din alte țări ale lagărului păcii. Recentele declarații ale liderilor social-democrației germane sînt o mărturie a presiunii crescinde a maselor și a împotrivirii lor față de remilitarizarea Germaniei occidentale, remilitarizare care reduce la zero perspectivele unificării Germaniei. Glasuri ale politicienilor burghezi, ca acelea ale foștilor cancelari Wirth, Brüning, Luther, sînt de asemenea extrem de semnificative. Și, în sfîrșit, sînt destul de elocvente fricțiunile crescînde chiar în rîndul coaliției de la Bonn.

Și doar politicii germane, adică politicii care corespunde intereselor poporului german și nu celor ale guvernului american și ale unui pumn de militariști și revanșarzi germani i s-ar putea deschide mari perspective. O asemenea politică ar putea duce la retragerea trupelor de ocupație, la crearea unui stat german unit și suveran. O asemenea politică ar lua de pe umerii poporului german povara cheltuielilor de ocupație și l-ar cruța de necesitatea de a cheltui fonduri uriașe pentru crearea noului wehrmacht, pentru întreținerea și înarmarea lui.

În pofida tuturor suferințelor pe care ni le-a adus cel de al doilea război mondial, în pofida uriașelor dezastre care ne-au fost pricinuite de hitlerism și de militarismul german, poporul polon nu a nutrit și nu nutrește dorința de răzbunare și revanșă. El a știut să stabilească relațiile sale cu Republica Democrată Germană pe baza recunoașterii și respectării reciproce a suveranității, frontierelor, drepturilor și intereselor naționale. Polonia numără de pe acum ani de coexistență pașnică și prietenească cu Republica Democrată Germană. De Republica Democrată Germană ne-a unit năzuința comună spre pace și dorința de a colabora pe tărîm politic, economic și cultural. Cu legături de prietenie ne-a unit frontiera justă a păcii de pe Oder-Neisse. Polonia și-a exprimat în repetate rînduri năzuința de a menține relații de bună vecinătate cu întreaga Germanie. Ne-am exprimat această poziție încă la conferința adjuncților miniștrilor Afacerilor Externe de la Londra din 1947 chiar în prima noastră declarație în problema reglementării problemei germane. Am dorit și dorim pace și prietenie, relații economice și culturale cu o Germanie iubitoare de pace eliberată de militarism în ansamblul ei.

Se pune problema modului de a obține aceasta în folosul reciproc al poporului german și al tuturor vecinilor săi apropiați, precum și al celorlalte țări europene. Consider că drumul spre aceasta a fost indicat de Uniunea Sovietică în timpul conferinței de la Berlin și într-o serie de note diplomatice adresate puterilor occidentale în cursul ultimilor luni, inclusiv în nota sa din 23 octombrie a. c. Nu este necesar să mai amintim aci ceea ce este știut prea bine de toată lumea. Există o cale clar trasată către unificarea Germaniei. Există însă și o cale care duce în direcția opusă — aceea către care duce ratificarea acordurilor de la Paris. Această cale duce la consecințe extrem de primejdioase. În primul rînd, ea înseamnă menținerea scindării Germaniei. Iar menținerea scindării Germaniei va duce la agravarea situației internaționale în Europa și, prin urmare, la sporirea pericolului de război. În al doilea rînd, ratificarea acordurilor de la Paris înseamnă crearea unei noi grupări militare de state europene opuse altor state europene, inclusiv Poloniei. Astfel, aceasta duce la scindarea Europei. Atragerea unei Germanii occidentale înarmate în gruparea militară a țărilor occidentale prin admiterea ei în uniunea Europei occidentale și includerea ei în pactul Atlantic — accentuează puternic caracterul agresiv al acestor acorduri. Acesta este sensul politic, acestea sînt consecințele politice ale celei de a doua căi — calea remilitarizării Germaniei occidentale.

Acest lucru trebuie declarat cu toată fermitatea în fața întregii Europe pentru a exclude posibilitatea oricăror îndoieli sau iluzii. Tocmai acest lucru îl facem noi astăzi în cadrul conferinței noastre declarînd limpede: atît timp cît n-a avut loc ratificarea acordurilor cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale sînt deschise toate căile pentru reglementarea pașnică a problemei germane printr-o înțelegere între puteri cu participarea Germaniei și ele pot duce la unificarea Germaniei pe o bază democratică și pașnică. Din momentul în care acordurile cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale vor fi ratificate — aceste căi vor fi blocate. Se știe cine va purta răspunderea pentru situația ce s-ar crea.

Aceasta trebuie spus într-un mod cu atît mai hotărît și mai limpede cu cît în rîndurile politicienilor occidentali domnește convingerea și, în orice caz, se fac încercări de a se sugera convingerea că ratificarea acordurilor de la Paris ar constitui pasul inițial potrivit către tratative nu numai în problema germană ci și în celelalte probleme. Această teză este fundamental greșită. Ea este răspîndită de cei care se tem de reacția opiniei publice știind că aceasta cere tot mai insistent tratative pentru reglementarea problemei germane și a celorlalte probleme internaționale. Ei vor să înșele astfel opinia publică.

Aceasta este poziția conducătorilor politicii americane, engleze și franceze, fără a mai vorbi de Adenauer. De curînd această poziție a fost din nou exprimată de președintele Eisenhower într-o conferință de presă la Washington, ca răspuns la propunerea primului ministru Mendes-France de a organiza anul viitor o întîlnire a celor patru puteri. Chiar la începutul declarației sale, președintele Eisenhower a spus că una din condițiile realizării unei asemenea întîlniri este ratificarea prealabilă a acordurilor de la Paris. Același lucru l-au declarat premierii Franței și Angliei. La baza acestei declarații stă cunoscuta teză cu privire la necesitatea ducerii de tratative de pe așa-zisele poziții de forță.

In primul rînd aș vrea să spun cîteva cuvinte despre acei care trag foloase din această politică de pe poziții de forță. In condițiile existente — înarmarea Germaniei occidentale înseamnă o modificare a raportului de forțe în rîndurile statelor occidentale în detrimentul Franței și Marii Britanii, alături de care se ridică pe neașteptate un partener înarmat și care se înarmează într-un ritm tot mai rapid. Datorită strînsei legături a acestui partener cu Washingtonul, poziția lui printre celelalte puteri occidentale se va întări tot mai mult. Astfel, duo-ul Washington-Bonn va putea într-adevăr acționa de pe poziții de forță — în mai mare măsură decît pînă acum — însă aceasta față de aliații lui de la Paris și Londra, fără a mai vorbi de Bruxelles, Roma și Haga.

Dar, politicienii care consideră că pot fi duse tratative cu Uniunea Sovietică și țările lagărului păcii de pe poziții de forță nu sînt decît niște visători incorijibili pe care istoria nu i-a învățat nimic. Puternicul lagăr al statelor iubitoare de pace, care numără în prezent 900.000.000 de oameni, cuprinde două continente și este pătruns de voința de pace, dovedește neîncetat că este gata să ducă tratative cu toate statele în vederea consolidării păcii, proclamă și traduce în fapt lozinca coexistenței tuturor statelor, indiferent de orînduirea lor.

Cercurile agresive ale puterilor occidentale trebuie însă să înțeleagă limpede că acela care va promova o politică de pe poziții de forță va întîmpina în calea sa forța lagărului păcii și a popoarelor sale unite în hotărîrea fermă de a găsi noi forme de coordonare în domeniul organizării forțelor lor armate și alte măsuri îndreptate spre apărarea frontierelor, securității și independenței lor.

Dealtfel nu este greu de arătat că adepții așa-ziselor tratative de pe poziții de forță se îndeletnicesc cu o echilibristică verbală pe care fiecare o va putea descifra. Ei spun că năzuiesc spre tratative pentru a asigura popoarelor pacea și securitatea și în acest scop intenționează să reînvie wehrmachtul care subminează pacea și nimicește securitatea. Ei spun că vor să reglementeze problema germană; în acest scop ei intenționează să reînvie wehrmachtul care va face cu neputință reglementarea pașnică a problemei germane.

Pentru a camufla și mai mult aceste vicleșuguri politice ale lor, politicienii blocului atlantic au scos din nou la lumina zilei născocirea despre pretinsul pericol de agresiune din partea statelor lagărului păcii. Aceasta este una din cele mai stupide și absurde născociri ale propagandei imperialiste.

Este surprinzător că tocmai acei care de mulți ani nu fac altceva decît să răspîndească propaganda de război atribuie lagărului păcii un caracter agresiv.

Și aceasta nu este numai o propagandă odioasă care înveninează atmosfera internațională și încearcă să prindă popoarele în mreaja minciunii. Războaiele sînt provocate de acei care își leagă de ele anumite interese. Cine, așa dar, este interesat în înarmări și războaie? Cui aduc uriașe profituri războiul și acapararea de teritorii străine? Răspunsul este simplu: Acestea sînt, în primul rînd, concernele producătoare de armament și întreprinderile legate de ele, cărora orice război le aduc profituri de miliarde. Iată profitorii principali ai acestei afaceri sîngeroase. Nu degeaba în anii dintre cele două războaie li s-a dat denumirea bine potrivită de negustori de moarte.

Propovăduitorii remilitarizării Germaniei occidentale recunosc cinic că în înarmarea Germaniei occidentale sînt interesați, printre alții, industriașii englezi deoarece aceasta va duce la trecerea parțială a industriei vest-germane pe picior de război și va micșora astfel pericolul concurenței exportului vest-german pe piețele mondiale. Să-i lăsăm pe germani să producă arme și mijloace de distrugere, deși din cauza lor pot pieri locuitori ai insulelor britanice, englezi și englezoaice, așa cum s-a mai întîmplat în 1914-1918 și în 1939-1945. Pentru aceste cercuri însă este important doar ca în buzunarele fabricanților de mărfuri engleze de export să intre mari profituri, deoarece va slăbi poate concurența germană care va fi ocupată cu producția de tunuri, de bombe, de proiectile dirijate V-1, V-2 și chiar de bombe atomice. Printre falsele argumente cu care politicienii occidentali încearcă să adoarmă opinia publică sînt și teorii fataliste răspîndite de pildă în Franța, care atribuie evenimentelor un caracter de neînlăturat și după care înarmarea Germaniei occidentale ar fi un lucru inevitabil.

Primul ministru francez încearcă chiar să motiveze prin aceasta necesitatea unei apropieri franco-germane. Este ciudată această formă de apropiere bazată pe înarmarea acestor forțe care sînt dușmane de moarte ale Franței, în loc de a dezvolta formele de colaborare internațională care servesc unei reale apropieri între popoare.

Teoria inevitabilității înarmării Germaniei este fatalismul de la Sedan, fatalismul înfrîngerii, pretins, inevitabile a francezilor. Pînă în prezent istoria Franței n-a cunoscut alt rezultat al creșterii militarismului german și niciodată nu-l va cunoaște. Astfel, cînd primul ministru francez încearcă să motiveze necesitatea refacerii wehrmachtului, el își asumă prin aceasta răspunderea pentru reînvierea dușmanului de moarte al poporului său. Făcînd acest lucru premierul francez devine atît de amabil încît, ținînd seama de rolul său în restabilirea accelerată a wehrmachtului, el dă „permisiunea" sa pentru crearea așa-numitului „bloc răsăritean" arătînd astfel cine este interesat de fapt în existența a două grupări militare opuse în Europa. Această teză însă care are, chipurile, un caracter fatalist și care justifică pretinsa inevitabilitate a reînvierii militarismului german se bazează pe un fals grosolan, deoarece după cel de al doilea război mondial s-au ivit condițiile care au făcut cu putință ca militarismul german să fie stîrpit și făcut inofensiv odată pentru totdeauna. Și iată, de data aceasta același militarism este infiltrat în Germania occidentală în mod conștient și intenționat de către cercurile agresive atlantice, este propagat și crescut cu grijă ca să prindă rădăcini, să se dezvolte și să înflorească vijelios. Niciodată poate n-a existat în istorie un exemplu de încercare mai conștientă de a reda vieții forțe dușmănoase care atît de recent au fost învinse în urma unui război lung și ruinător. Ca să nu mai existe nici un fel de îndoieli trebuie spus cu toată hotărîrea cine pregătește lumii o nouă catastrofă: sînt aceea care reînvie cu bună știință pe dușmanul omenirii — militarismul hitlerist.

Impotriva acestei politici, politică de război, de profituri de război și de cursă a înarmărilor se pronunță lagărul păcii a cărei forță principală este Uniunea Sovietică.

Eforturile depuse de Uniunea Sovietică în această direcție au un lung istoric. Ele continuă de 37 de ani. Uniunea Sovietică a dus această luptă (conferințele internaționale începînd cu cea de la Genova în 1922, urmînd cu Geneva în 1928—1932 și Londra în 1933). Ea a dus această luptă cu dîrzenie în anii creșterii pericolului agresiunii hitleriste pronunțîndu-se cu fermitate împotriva violenței și acțiunilor ilegale săvîrșite rînd pe rînd față de victimile celui de al treilea Reich, oferind ajutorul său Cehoslovaciei și Poloniei care se aflau în primejdie în ajunul invaziei hitleriste. Uniunea Sovietică a prezentat planuri și propuneri concrete cu privire la organizarea unui sistem de securitate colectivă împotriva agresorului în timp ce puterile occidentale au zădărnicit aceste planuri și propuneri, sprijinind forțele agresiunii și netezind calea spre cel de al doilea război mondial. In anii războiului împotriva hitlerismului, Uniunea Sovietică a fost forța hotărîtoare care a contribuit la eliberarea popoarelor europene și la restabilirea păcii în Europa. Iar din ziua terminării operațiunilor militare Uniunea Sovietică luptă neobosit și consecvent pentru întărirea păcii; ea duce această luptă la toate conferințele internaționale, la Organizația Națiunilor Unite; această luptă se manifestă la fiecare pas în activitatea sa diplomatică.

După aceste principii de politică externă se călăuzesc toate țările lagărului păcii, iar printre ele și Polonia. Poziția noastră de nezdruncinat în problema apărării păcii și securității internaționale este strîns legată de năzuința spre ridicarea neîncetată a nivelului de trai, a culturii și bunăstării întregului popor. Principiul securității colective și-a găsit oglindirea în primul document politic al Poloniei renăscute — manifestul Comitetului polonez de eliberare națională.

O contribuție a Poloniei la cauza securității în Europa o constituie tratatele ei de alianță și asistență mutuală cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară. O contribuție a Poloniei la cauza securității europene o constituie colaborarea noastră prietenească cu R. D. Germană. Fixarea frontierei noastre pe Oder și Neisse a lipsit forțele agresive germane de un cap de pod pentru „marșul spre răsărit". Frontiera noastră de neclintit de pe Oder și Neisse constituie în prezent un element esențial al păcii și securității în Europa și factorul principal al colaborării pașnice cu poporul german.

Polonia a propus de asemenea Franței încheierea unui tratat de alianță și asistență mutuală care ar putea întări securitatea ambelor țări și prin urmare securitatea în Europa.

Politica de pace a Poloniei și-a găsit oglindirea în notele trimise țărilor limitrofe cu Germania, precum și marilor puteri. In notele sale, Polonia a chemat la reglementarea pașnică a problemei germane. In declarațiile sale din 9 martie, 8 august și 16 noiembrie a.c., Polonia a sprijinit, în interesul securității europene, inițiativa Uniunii Sovietice în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. Cauzei întăririi păcii îi servește de asemenea participarea activă a Poloniei la numeroase organizații internaționale.

Popoarele Europei care astăzi — după zece ani — simt încă urmările grele ale celui de al doilea război mondial și povara încordării internaționale provocată de politica „războiului rece" dezlănțuit și dus de statele occidentale — doresc fierbinte asigurarea unei păci și securități trainice pe continentul nostru. Singura cale justă pentru atingerea acestui scop este crearea unui sistem general de securitate colectivă. Sistemul securității colective apropie popoarele, înlătură încordarea în relațiile internaționale, duce la dezarmare. Iată platforma formulată de Uniunea Sovietică și de celelalte țări ale lagărului păcii.

Greșesc însă aceia care sînt dispuși să considere mîna pe care țările noastre le-o întind cu scopuri pașnice — drept o manifestare de slăbiciune sau o înclinare spre renunțarea la drepturile noastre suverane. Nu există nimic mai fals decît o asemenea concluzie. Coexistența, firește, nu poate însemna dictatul unei părți față de cealaltă. Sînt cu totul înșelătoare calculele privind posibilitatea sau reușita unor convorbiri de pe poziții de forță cu țările noastre.

Trebuie spus clar și precis guvernelor și parlamentelor Europei occidentale ce primejdie implică ratificarea acordurilor cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

Trebuie de asemenea subliniat că greșesc guvernele acelor state care consideră că dacă ele se vor da înlături de

(Continuare în pag. 6-a)

Declaraţia ministrului Afacerilor Externe al U. R. S. S., V. M. Molotov

(Urmare din pag. 4-a)

numeroase baze militare aeriene şi maritime în apropierea frontierelor U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară. Această grupare agresivă îşi are şi comandantul ei suprem — un general american, care din cînd în cînd rosteşte cu plăcere discursuri lăudăroase, războinice.

Acordurile de la Paris constituie etapa următoare şi deosebit de periculoasă în pregătirea unui nou război în Europa. Guvernele Uniunii Sovietice, Poloniei şi Cehoslovaciei, Ungariei şi Romîniei, Bulgariei şi Albaniei şi Republica Democrată Germană, ale căror guverne sînt reprezentate la această conferinţă ştiu că planurile actuale ale puterilor imperialiste occidentale impun nu numai o deosebită vigilenţă, ci şi înfăptuirea unor acţiuni practice în vederea asigurării propriei lor securităţi. Acest lucru trebuie să-l ştie şi alte popoare ale Europei, şi nu numai ale Europei.

La conferinţa noastră asistă un reprezentant al Republicii Populare Chineze, a cărei participare la rezolvarea problemelor internaţionale importante corespunde intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace. Dezvoltarea colaborării prieteneşti între ţările europene şi Republica Populară Chineză va contribui la consolidarea păcii în Europa şi în lumea întreagă.

Deoarece se pregăteşte deja pentru viitorul apropiat ratificarea şi aplicarea acestor acorduri de la Paris, popoarele europene iubitoare de pace nu se pot limita la măsurile pe care le-au luat pînă acum pentru asigurarea apărării lor. Aceasta se referă în primul rînd la statele care sînt reprezentate la această conferinţă. Fireşte că acest lucru se referă şi la alte state iubitoare de pace, care nu vor să fie slugi sau complici la pregătirea şi dezlănţuirea unui nou război în Europa.

Pentru a-şi asigura în mod trainic securitatea, statele iubitoare de pace din Europa trebuie să-şi unească strîns forţele şi să le întărească considerabil pentru eventualitatea ratificării şi aplicării acordurilor de la Paris. În acest scop, este necesar să se pregătească în modul cuvenit luarea unor asemenea măsuri pentru întărirea capacităţii de apărare, care să corespundă actualei situaţii. Aceasta cere din partea statelor participante la actuala conferinţă luarea unor măsuri comune în domeniul organizării forţelor armate şi a comandamentelor lor, precum şi a altor măsuri necesare pentru a apăra în mod sigur munca paşnică a popoarelor noastre pentru a garanta inviolabilitatea frontierelor lor şi a asigura apărarea împotriva unei eventuale agresiuni.

Guvernul sovietic este profund convins că statele reprezentate la această conferinţă sînt unanime în năzuinţa lor de a contribui la întărirea păcii şi securităţii colective în Europa pentru toate statele, indiferent de orînduirea lor socială şi de stat.

Totuşi, statele iubitoare de pace nu pot să nu ţină seama de faptul că cercurile agresive ale anumitor state occidentale încearcă să [illegible] sistem de securitate colectivă în Europa. În ultimul timp, aceste cercuri şi-au intensificat încercările de a crea [illegible] grupări militare periculoase pentru cauza păcii [illegible] cidentale nu pot primi un sprijin real din partea popoarelor, deoarece ele sînt îndreptate împotriva intereselor acestora şi în primul rînd împotriva intereselor păcii. În aceste acorduri şi-au găsit expresia planurile agresive şi combinaţiile militaro-politice ale celor trei puteri occidentale, de care s-au ocupat atît de intens recentele conferinţe de la Londra şi Paris. Lupta împotriva acestor acorduri de-abia începe să se desfăşoare.

În ceea ce priveşte propunerile noastre, care au drept scop să asigure pacea şi securitatea colectivă în Europa, şi care în locul planurilor periculoase pentru cauza păcii, de reînviere a militarismului german, au drept scop realizarea unor acorduri internaţionale în problema germană atît în interesul păcii generale, cît şi în interesul poporului german însuşi, aceste propuneri se bucură de un sprijin tot mai mare din partea popoarelor Europei şi ale întregii lumi.

Actuala conferinţă a ţărilor europene dovedeşte în mod grăitor acest lucru. Totodată ea va constitui fără îndoială o etapă importantă pe calea creării unui sistem de securitate colectivă european — sistem care, fiind sprijinit de popoarele Europei şi ale lumii întregi, are o importanţă [illegible] pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial.

Popoarele Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, Republicii Democrate Germane, Ungariei, Romîniei, Bulgariei şi Albaniei, ca şi alte state prietene nouă, privesc cu încredere înainte.

Politica şi măsurile practice ale statelor reprezentate aici au un ţel comun: să slujească fără preget intereselor poporului, intereselor oamenilor muncii.

Aceasta înseamnă că nu trebuie să [illegible] întărirea păcii [illegible] semnificaţie uriaşă nu numai pentru popoarele Europei, ci şi pentru cauza asigurării păcii generale.

Guvernul sovietic îşi exprimă convingerea că conferinţa de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa va duce cu cinste la bun sfîrşit sarcinile sale în opera de unire continuă a popoarelor în interesul întăririi păcii şi securităţii în Europa.

Actuala conferinţă va sluji totodată unirii continue şi mai puternice a rîndurilor forţelor iubitoare de pace din lumea întreagă.

Conferinţa unională a constructorilor sovietici

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 30 noiembrie s-a deschis la Moscova, în palatul mare al Kremlinului, conferinţa unională a constructorilor. Conferinţa a fost convocată de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. La conferinţă iau parte 2.200 persoane, printre care conducători şi ingineri ai trusturilor de construcţii, şefi de şantiere şi directori, şefi de lucrări şi maiştri, brigadieri şi muncitori, directori de uzine din industria materialelor de construcţii şi maşinilor pentru construcţii, arhitecţi, lucrători de la organizaţiile de proiectări, de la instituţiile de cercetări ştiinţifice şi instituţiile de învăţămînt superior, conducători ai organizaţiilor de partid şi sovietice.

La lucrările conferinţei iau parte conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi ai guvernului sovietic: N. A. Bulganin, K. E. Voroşilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hruşciov, P. K. Ponomarenco, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Şatalin.

Constructorii sovietici au întîmpinat cu căldură pe colegii lor din străinătate, sosiţi din China, Polonia, Republica Democrată Germană, Cehoslovacia, Romînia, Ungaria, Bulgaria, Albania, Republica Populară Democrată Coreeană, Mongolia.

În cadrul conferinţei vor fi dezbătute opt rapoarte privind diferite probleme de construcţie. Au fost organizate 11 secţii, care urmează să examineze problemele de construcţie din domeniul industriei, transporturilor, ale construcţiei de locuinţe şi cultural-sociale, ale lucrărilor edilitare în oraşe şi sate ale economiei construcţiei şi organizării muncii.

Nikolai Dîgai, ministrul construcţiilor al U.R.S.S. a prezentat raportul cu privire la măsurile în vederea îmbunătăţirii radicale a activităţii organizaţiilor de construcţii ale Ministerului construcţiilor al U.R.S.S., la metodele industriale de construcţie prin folosirea elementelor prefabricate din beton armat a marilor blocuri şi materialelor eficiente prin îmbunătăţirea calităţii şi reducerea preţului de cost al construcţiei.

La 30 noiembrie în cadrul conferinţei au prezentat rapoarte David Raizer, ministrul construcţiei de întreprinderi ale industriei metalurgice şi chimice al U.R.S.S. şi Evghenii Kojevnikov, ministrul construcţiilor pentru transporturi. Au mai luat cuvîntul o serie de alţi participanţi la conferinţă.

Conferinţa îşi va continua lucrările la 1 decembrie.

Cuvîntarea rostită de A. I. Mikoian la Helsinki

HELSINKI 28 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea lui A. I. Mikoian, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., rostită la solemnitatea lansării pe apă, la Helsinki a unui spărgător de gheaţă construit pentru munca arctică.

Domnule prim ministru, domnilor!

Aproape cu un an în urmă, la acest şantier naval a fost lansat pe apă spărgătorul de gheaţă „Kapitan Belousov" — primul vas comandat de Uniunea Sovietică în Finlanda.

Astăzi am asistat la solemnitatea înălţării pavilionului sovietic pe acest spărgător de gheaţă, precum şi la lansarea pe apă a spărgătorului de gheaţă „Kapitan Voronin", cel de al doilea vas construit pentru Uniunea Sovietică şi la începerea construirii celui de al treilea spărgător de gheaţă — „Kapitan Melehov".

Am primit cu plăcere invitaţia Guvernului Finlandez de a participa la această ceremonie şi îi mulţumim, deoarece aceasta constituie în primul rînd o nouă dovadă a întăririi relaţiilor de bună vecinătate şi de prietenie dintre ţările noastre.

Vasele construite pe şantierele navale finlandeze, ca şi o serie de alte produse ale industriei finlandeze, şi-au cîştigat o bună reputaţie în ţara noastră pentru buna lor calitate.

Exprimăm mulţumiri muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor finlandezi, tuturor celor care au participat la construirea vaselor pentru Uniunea Sovietică, pentru măiestria şi hărnicia lor.

În ţara noastră este binecunoscută hărnicia poporului finlandez, a muncitorilor şi ţăranilor din Finlanda. La noi se vorbeşte cu respect, mai cu seamă despre ţăranul finlandez, despre munca lui dîrză în lupta împotriva climei aspre a nordului, despre străduinţa lui fermă de a smulge pămîntului tot ce poate da.

Marinarii sovietici vor munci pe spărgătoarele de gheaţă construite de meşterii finlandezi. Şi acesta este un lucru simbolic. Astfel în muncă şi în fapte de eroism se apropie cele două popoare vecine a căror prietenie devine tot mai strînsă.

În ultima perioadă, după cum se ştie, a avut loc o dezvoltare impetuoasă a industriei finlandeze de construcţii navale, care şi-a însuşit construcţia de vase mari şi complexe; a crescut noi cadre pregătite de specialişti-constructori de vase. Comenzile sovietice de vase au avut un rol esenţial în această privinţă. Organizaţiile noastre fac comenzi de vase firmelor finlandeze cu cîţiva ani înainte, ceea ce asigură industriei de construcţii navale o activitate neîntreruptă, liberă de fluctuaţiile conjuncturale.

An de an se întăresc legăturile economice, politice şi culturale dintre popoarele noastre. Relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Finlanda constituie un bun exemplu de colaborare între ţări cu orînduiri sociale diferite. La noi, în Uniunea Sovietică, este orînduirea socialistă. La dv. în Finlanda — orînduirea capitalistă. Cu toate acestea, între noi s-au stabilit şi se întăresc relaţii prieteneşti de bună vecinătate, şi aceasta pentru că ele se dezvoltă pe baza respectului reciproc, a încrederii şi a deplinei egalităţi în drepturi a părţilor. Din exemplul dezvoltării relaţiilor noastre celelalte popoare pot vedea cum colaborarea paşnică sparge gheaţa neîncrederii şi întăreşte înţelegerea reciprocă şi adevărata prietenie.

Întărirea relaţiilor de bună vecinătate şi de prietenie dintre ţările noastre se bazează pe o temelie atît de trainică cum este Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală încheiat între Uniunea Sovietică şi Finlanda în 1948.

Tocmai pentru că relaţiile dintre ţările noastre se bazează pe respectul reciproc al intereselor şi exclud amestecul în afacerile interne, se poate conta pe dezvoltarea continuă a relaţiilor economice şi culturale şi a prieteniei, pentru care mai există considerabile posibilităţi nefolosite.

Poporul finlandez are o cultură naţională a sa dezvoltată, care şi-a cîştigat recunoaşterea şi respectul poporului nostru.

Oamenii sovietici manifestă un mare interes faţă de operele scriitorilor, compozitorilor, sculptorilor, oamenilor de ştiinţă şi ale altor reprezentanţi ai culturii din Finlanda. Este dorinţa noastră ca în Uniunea Sovietică să fie editate mai multe cărţi ale scriitorilor şi oamenilor de ştiinţă finlandezi, mai multe opere ale compozitorilor finlandezi.

Noi apreciem de asemenea faptul că realizările culturale ale poporului sovietic se bucură de un interes din ce în ce mai mare în Finlanda.

Relaţiile de prietenie dintre ţările noastre ne permit să aducem o contribuţie comună la cauza întăririi păcii şi securităţii în întreaga lume. Atît Uniunea Sovietică cît şi Finlanda consideră drept cea mai importantă sarcină micşorarea încordării în relaţiile internaţionale şi pornesc de la necesitatea unirii eforturilor tuturor statelor pentru asigurarea păcii.

Uniunea Sovietică duce ferm o politică de întărire a păcii, pe care o doresc toate popoarele. Aceasta se şi înţelege. Căci nu există problemă care să frămînte mai mult masele populare decît problema păcii şi a războiului. nu există nimic mai presus de interesele securităţii popoarelor; popoarele nu au vreo dorinţă mai mare decît dorinţa de a apăra cauza păcii. Tocmai de aceea Uniunea Sovietică luptă împotriva remilitarizării Germaniei, împotriva constituirii de grupări militare care dezbină popoarele Europei; popoarele lumii, luptă pentru crearea unui sistem general european de securitate bazat pe participarea atît a statelor mari, cît şi a celor mici, independent de orînduirea lor socială şi de stat.

Poporul sovietic are un mare respect faţă de vecinul său, harnicul popor al Finlandei, şi nutreşte faţă de el sentimente de prietenie. Sarcina noastră comună este de a întări şi mai departe relaţiile de prietenie şi bună vecinătate între Uniunea Sovietică şi Finlanda.

A. I. Mikoian a transmis muncitorilor de la şantierul naval şi tuturor muncitorilor din Finlanda, mulţumiri în numele Guvernului Sovietic, al poporului sovietic şi din partea sa. El a transmis de asemenea muncitorilor din Finlanda un salut din partea muncitorilor din Uniunea Sovietică.

Declaraţia preşedintelui Consiliului de Miniştri al R. P. Polone, J. Cyrankiewicz

(Urmare din pag. 5-a)

la participarea la asigurarea securităţii şi vor rămîne de o parte, aceasta le va apăra de consecinţele remilitarizării Germaniei. Soarta pe care au avut-o state ca Belgia, Olanda, Danemarca şi Norvegia în războiul trecut constituie o pildă grăitoare. Militarismul german este un duşman al tuturor ţărilor. Dacă în ciuda întregii experienţe istorice a popoarelor, dacă în ciuda opiniei publice din ţările europene, politicienii occidentali vor obţine ratificarea acordurilor de la Paris, se va crea o situaţie nouă necesitînd adoptarea unor noi metode şi mijloace pentru asigurarea securităţii ţărilor iubitoare de pace. Noua situaţie va cere, fără îndoială, sporirea forţelor de apărare ale ţărilor noastre.

Guvernul Republicii Populare Polone are o poziţie absolut precisă în această problemă.

Noile măsuri trebuie să fie eficiente şi trebuie să corespundă pe deplin cerinţelor apărării popoarelor noastre împotriva pericolului care decurge din înarmarea Germaniei occidentale.

Eficacitatea măsurilor adoptate de noi va fi mai mare în cazul cînd statele care promovează o politică de pace şi securitate internaţională îşi vor uni eforturile pentru a preîntîmpina un nou pericol, cînd va fi înfăptuită coordonarea acestor eforturi, cînd se vor preciza formele organizatorice de unire a măsurilor noastre de apărare.

În numele delegaţiei guvernului Republicii Populare Polone îmi exprim convingerea că în această privinţă actuala conferinţă va preciza o orientare de comun acord a acţiunilor şi eforturilor noastre comune în vederea apărării popoarelor noastre împotriva agresiunii.

În faţa pericolului care decurge din înarmarea revanşarzilor neohitlerişti în faţa pericolului unei noi agresiuni germane, poporul polonez este unit, strîns închegat şi ferm hotărît să facă tot ce-i va cere situaţia creată pentru a preîntîmpina acest pericol, pentru a apăra împotriva agresiunii munca sa paşnică, dezvoltarea continuă a ţării, creşterea nivelului de trai şi a bunăstării poporului şi să-şi aducă contribuţia la cauza apărării păcii.

Unitatea poporului polonez în această problemă este o unitate bazată pe experienţa istoriei, o unitate cu toate popoarele care sînt de asemenea gata să apere pacea şi securitatea, o unitate care exprimă solidaritatea deplină cu întregul lagăr al păcii, cu Uniunea Sovietică şi cu ţările care luptă pentru pace.

Prînzul oferit de primul ministru al Finlandei în cinstea lui A. I. Mikoian

HELSINKI 30 (Agerpres). — TASS transmite: Urho Kekkonen, primul ministru al Finlandei, a oferit un prînz în cinstea lui A. I. Mikoian, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

În cadrul prînzului, primul ministru Urho Kekkonen a rostit o cuvîntare în care a spus printre altele:

În momentul de faţă noi avem prilejul să vă arătăm condiţiile în care lucrează industria noastră şi pe oamenii care răspund pentru desfăşurarea în bune condiţii a muncii din uzine, fabrici şi birouri. Noi, finlandezii, vă primim, domnule Mikoian, cu o deosebită bucurie, deoarece dvs. aţi manifestat întotdeauna faţă de noi o mare simpatie. Vara trecută, cînd s-a semnat la Moscova cel de al doilea acord privitor la schimbul de mărfuri pe cinci ani dintre Finlanda şi Uniunea Sovietică, ne-au produs o mare bucurie cuvintele de apreciere pe care dvs. le-aţi spus cu acest prilej despre industria finlandeză. Această simpatie pe care dvs. o manifestaţi faţă de noi şi-a pus pecetea pe întreaga dezvoltare a relaţiilor noastre comerciale. Între Finlanda şi Uniunea Sovietică a existat o colaborare economică vie şi rodnică, pentru care noul nostru acord pe cinci ani va constitui şi în viitor o bază trainică şi stabilă.

Dar relaţiile economice nu constituie unica formă de colaborare dintre popoarele noastre. Noi constatăm cu satisfacţie că relaţiile noastre în domeniul culturii şi vieţii obşteşti s-au lărgit şi s-au dezvoltat. Sperăm că şi pe viitor vom merge pe calea acestei bune înţelegeri reciproce.

Kekkonen a ridicat un toast pentru prietenia trainică dintre Finlanda şi Uniunea Sovietică.

A. I. Mikoian, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a rostit o cuvîntare de răspuns.

Popoarele iubitoare de pace salută Conferinţa de la Moscova

VARŞOVIA 30 (Agerpres). — Conferinţa ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa, care s-a deschis la 29 noiembrie la Moscova, se află în centrul atenţiei opiniei publice poloneze. Ziarele publică la loc de frunte comunicatul asupra primei şedinţe a Conferinţei, declaraţia ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov şi alte materiale ale conferinţei.

★

PRAGA 30 (Agerpres). — Opinia publică din Cehoslovacia salută cu căldură Conferinţa ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa şi îi urează o activitate rodnică.

Ziarele consacră conferinţei articole de fond şi redacţionale subliniind uriaşul rol pe care ea este chemată să-l aibă în întărirea cauzei păcii şi securităţii în Europa.

Conştient de invincibilitatea forţelor care luptă pentru pace, scrie ziarul „Svobodne Slovo", poporul cehoslovac urmăreşte conferinţa istorică de la Moscova.

Europa se află în prezent la o răscruce, scrie ziarul. Pe o cale ea este împinsă de acei care nu vor să ţină seama de învăţămintele istoriei şi creează în apus un nou bloc militar în frunte cu militariştii agresivi germani. Oamenii iubitori de pace ştiu că o astfel de cale duce spre război. Cea de a doua cale — calea păcii — este arătată clar în propunerile sovietice. Conferinţa ţărilor europene, subliniază ziarul, va exprima interesele tuturor popoarelor, care doresc să meargă pe această cale.

★

PEKIN 30 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Ziarul „Jenminjibao", comentînd deschiderea Conferinţei ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa, scrie că această conferinţă constituie un pas oportun şi important făcut din iniţiativa Uniunii Sovietice. Guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei, arată ziarul, se împotrivesc din răsputeri stabilirii unui sistem de securitate colectivă în Europa. Ele nu numai că nu iau parte la Conferinţă, dar exercită presiuni asupra altor ţări din Europa, în scopul de a le împiedica să participe la conferinţă.

Poporul chinez şi popoarele Asiei, subliniază „Jenminjibao", se preocupă nu numai de pacea în Asia, ci manifestă grijă şi pentru pacea în Europa, simpatizînd cu popoarele europene şi sprijinind lupta lor pentru securitatea colectivă. Poporul chinez salută deschiderea Conferinţei ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa şi este ferm încredinţat că această conferinţă va aduce o contribuţie uriaşă la cauza păcii şi securităţii popoarelor din Europa şi din întreaga lume.

★

BERLIN 30 (Agerpres). — Comentînd lucrările Conferinţei ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa, care s-a deschis la Moscova, ziarul berlinez „National Zeitung" scrie: Statele iubitoare de pace din Europa discută la Moscova probleme legate de crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Un sistem de securitate colectivă în Europa ar izola pe orice agresor, ar întări suveranitatea tuturor statelor europene şi ar contribui la întărirea legăturilor culturale, economice şi politice între state. El ar crea premize favorabile pentru rezolvarea paşnică a problemei germane şi ar împiedica reînvierea militarismului german.

Conferinţa de la Moscova, subliniază în încheiere ziarul, are o importanţă excepţională pentru întregul popor german. Poporul german urmăreşte lucrările conferinţei cu o deosebită atenţie şi aşteaptă ca ea să ia măsuri care să garanteze securitatea popoarelor iubitoare de pace. Poporul german este încredinţat că conferinţa de la Moscova va avea o influenţă pozitivă şi asupra unificării Germaniei.

Colaborarea culturală romîno-cehoslovacă

PRAGA 30 (Agerpres). — La Praga au avut loc între 24 şi 29 noiembrie 1954, lucrările Comisiei mixte culturale cehoslovaco-romîne. Dezbaterile Comisiei s-au desfăşurat într-o atmosferă prietenească şi în ziua de 29 noiembrie a fost semnat planul pentru aplicarea Convenţiei culturale cehoslovaco-romîne pe anul 1955. Planul a fost semnat din partea cehoslovacă de către locţiitorul ministrului învăţămîntului, dr. K. Bedrna, iar din partea romînă de locţiitorul ministrului Culturii, N. Bellu. La semnare au fost prezenţi: ambasadorul R. P. Romîne, Ion Nistor, locţiitorul ministrului culturii al R. Cehoslovace, J. Taufer, membrii Comisiei mixte, reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe şi ai Academiei de Ştiinţe a R. Cehoslovace.

SCURTE ŞTIRI

● La 29 noiembrie, M. Prifti, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Albania în U.R.S.S. a oferit o recepţie cu prilejul sărbătorii naţionale — cea de a 10-a aniversare a eliberării Albaniei.

● La Delhi s-a deschis cea de a doua conferinţă pe întreaga Indie a Asociaţiei pentru relaţiile culturale indiano-sovietice. La invitaţia asociaţiei la lucrările conferinţei participă o delegaţie a V.O.K.S.-ului în frunte cu academicianul Ţiţin. Din delegaţie fac parte, de asemenea, scriitorul Kojevnikov, Zaharova, doctor în ştiinţe medicale, şi Kalişian, vicepreşedinte al conducerii V.O.K.S.-ului.

● În cursul zilei de 29 noiembrie a început în faţa unui tribunal militar din localitatea Udja procesul intentat unui grup de 96 patrioţi marocani, deţinuţi de autorităţile franceze încă din luna august 1953.

● Ziarul „Imprensa Popular" anunţă că recent a avut loc al IV-lea congres al Partidului Comunist din Brazilia, care a fost pus de mulţi ani în ilegalitate de guvernele reacţionare ale ţării.

Tineretul din Berlinul occidental protestează împotriva politicii lui Adenauer

BERLIN 30 (Agerpres). — Tineretul vest-berlinez a organizat în districtul Wedding, din sectorul francez al Berlinului, o mare demonstraţie de protest împotriva politicii de reînarmare şi fascizare dusă de guvernul Adenauer.

În fruntea coloanelor de demonstranţi se putea vedea un tînăr îmbrăcat în uniformă de general nazist ducînd de căpăstru un măgar care purta o pancartă cu cuvintele: „primul soldat al republicii federale".

Tinerii au organizat numeroase care alegorice ilustrînd consecinţele dezastruoase ale politicii de război dusă de guvernul de la Bonn.

Demonstranţii au purtat pancarte cu lozincile: „Vrem şcoli în loc de cazărmi", „Uniţi să luptăm împotriva militarismului şi fascismului" etc.

Poliţia din Berlinul occidental a atacat cu brutalitate pe manifestanţi, încercînd să-i împrăştie şi efectuînd numeroase arestări.

După cum subliniază ziarele, manifestaţiile şi acţiunile tineretului împotriva remilitarizării continuă în întreaga Germanie occidentală.

Congresul Federaţiei internaţionale a luptătorilor din rezistenţă

VIENA 30 (Agerpres). — La 28 noiembrie a avut loc la Viena al doilea congres al Federaţiei Internaţionale a luptătorilor din rezistenţă, victimelor şi deţinuţilor fascismului.

La lucrările congresului au luat parte reprezentanţii organizaţiilor membrilor mişcării de rezistenţă din 18 ţări.

În cuvîntul de deschidere, colonelul Manhes, preşedintele Federaţiei Internaţionale a luptătorilor din rezistenţă, victimelor şi deţinuţilor fascismului a subliniat că înarmarea Germaniei occidentale, prevăzută în acordurile de la Londra şi Paris, are drept scop să dezlănţuie un nou război. El a chemat pe toţi participanţii la mişcarea de rezistenţă din ţările Europei, indiferent de convingerile lor politice, să se unească într-un front comun de luptă împotriva reînarmării Germaniei occidentale, pentru rezolvarea tuturor problemelor litigioase pe calea tratativelor, pentru asigurarea păcii în întreaga lume.

Raportul „Unirea luptătorilor din rezistenţă din toate ţările Europei în lupta pentru asigurarea libertăţii, independenţei şi securităţii" a fost prezentat de André Leroy, secretarul general al Federaţiei.

Participanţii la mişcarea de rezistenţă, foşti partizani, deţinuţi în lagărele de concentrare hitleriste, a declarat Leroy, nu pot aproba acordurile de la Paris care la numai 10 ani de la eliberarea Europei prevăd reconstituirea forţelor armate ale Germaniei occidentale. Acestei politici de scindare a Europei, a declarat el, noi îi opunem politica tratativelor între toate ţările, în scopul creării unui sistem de securitate în Europa.

De aceea, a subliniat raportorul, este necesar să se organizeze o puternică campanie de protest împotriva ratificării acordurilor de la Paris, pentru tratative între ţările Europei. Sub aceste lozinci, Federaţia Internaţională trebuie să unească în jurul ei pe toţi participanţii la mişcarea de rezistenţă din ţările europene.

După terminarea dezbaterilor pe marginea raportului prezentat de Leroy, delegaţii la congres au ales Consiliul general al Federaţiei Internaţionale, în componenţa căruia au intrat reprezentanţii Austriei, Albaniei, Belgiei, Bulgariei, Danemarcei, R.D. Germane, Germaniei occidentale, Franţei, Greciei, Italiei, Poloniei, U.R.S.S., Romîniei şi ai altor state.

Preşedinte al Federaţiei internaţionale a fost ales colonelul Manhes (Franţa), secretar general — Lenoy (Franţa).

Vizita primului ministru al Birmaniei în R. D. Vietnam

HANOI 30 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 29 noiembrie au sosit la Hanoi capitala Republicii Democrate Vietnam, primul ministru al Birmaniei, U Nu şi soţia sa. Ei se află în drum spre R.P. Chineză, pe care o vizitează în urma invitaţiei guvernului Republicii Populare Chineze.

Primul ministru U Nu este însoţit de U Myint Thein, fostul ambasador al Birmaniei la Pekin, colonelul Aung Gyi, ofiţeri de stat major şi de personalităţi din Ministerul de Război al Birmaniei.

Pe bordul aceluiaşi avion au sosit la Hanoi, Iam Ciun-min, ambasadorul R.P. Chineze în Birmania.

★

HANOI 30 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 29 noiembrie, Ho Şi Min, preşedintele Republicii Democrate Vietnam, a oferit un banchet în cinstea lui U Nu, primul ministru al Birmaniei.

Au luat parte la banchet: U Hla Maung, ambasadorul Birmaniei în R. P. Chineză şi soţia sa; U Myint Thein, fost ambasador al Birmaniei în R.P. Chineză; U Win Pe, secretarul Consiliului de Miniştri al Birmaniei, U Thant, secretarul primului ministru birman şi alţii.

Au mai participat la banchet: Fam Van Dong, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al R. D. Vietnam, Vo Nguyen Giap, ministrul Apărării Naţionale şi comandant suprem al Armatei Populare Vietnameze; Huang Min Ziam, ministru al Informaţiilor şi alţii.

Au mai luat parte: Lo Gui-bo, ambasadorul R.P Chineze în R.D. Vietnam şi soţia sa; Ciun Min-iao, ambasadorul R.P. Chineze în Birmania şi soţia sa; A. A. Lavrişcev, ambasadorul Uniunii Sovietice în R.D. Vietnam; J. Desai, preşedintele Comisiei internaţionale de supraveghere şi control pentru Vietnam; P. Ogrodzinski, şeful delegaţiei poloneze şi Sherwood Lett, şeful delegaţiei canadiene la Comisia internaţională de supraveghere şi control pentru Vietnam; Jean Sainteny, delegatul guvernului francez pentru tratativele vietnamezo-franceze în problemele economice şi culturale.

★

HANOI 30 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii a transmis textul comunicatului comun dat publicităţii la 29 noiembrie în legătură cu întrevederea care a avut loc la Hanoi între preşedintele Republicii Democrate Vietnam, Ho Şi Min şi primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu:

La 29 noiembrie a avut loc o întrevedere între preşedintele Ho Şi Min şi primul ministru U Nu în cadrul căreia s-au discutat diferite probleme de interes comun pentru Vietnam şi Birmania. Preşedintele Ho Şi Min şi primul ministru U Nu au insistat îndeosebi asupra consolidării păcii în Indochina, pentru a da posibilitatea popoarelor indochineze să trăiască şi să se dezvolte în deplină libertate, fără nici o intervenţie din afară, aducîndu-şi contribuţia la apărarea păcii în Asia de sud-est şi în întreaga lume.

Preşedintele Ho Şi Min şi primul ministru U Nu au subliniat deplina unitate de vederi care există între guvernul Republicii Democrate Vietnam şi guvernul Uniunii Birmane cu privire la cele cinci principii ale coexistenţei paşnice, formulate în declaraţiile comune ale primilor miniştri ai R.P. Chineze şi Indiei şi R.P. Chineze şi Birmaniei, şi au arătat că aceste principii ar trebui aplicate în relaţiile între R.D. Vietnam şi Birmania, cît şi în relaţiile între alte ţări.

Atît preşedintele Ho Şi Min cît şi primul ministru U Nu şi-au exprimat încrederea că prietenia dintre R.D. Vietnam şi Birmania va fi întărită şi că relaţiile între cele două ţări vor deveni şi mai strînse.

SPECTACOLE

MIERCURI 1 DECEMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Dama de pică; Teatrul de Stat de Operetă: Casa cu trei fete; Naţional „I. L. Caragiale" (Studio): Martin Rogers descoperă America; Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia): Cei din Dangaard; Municipal: Pădurea; Tineretului: Sînziana şi Pepelea; Studioul Actorului de Film „C. Nottara": [illegible]; Armatei (B-dul G-ral Magheru): Avarul; Armatei (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti): Tania; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Şi Ilie face sport (ora 20, în sala din Calea Victoriei); Circul de Stat: [illegible] spectacol; Teatrul „Ţăndărică": Băiatul şi [illegible] (ora 16, în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: Patria, Înfrăţirea între popoare, Elena Pavel, Gh. Doja: Circul [illegible]; Republica, Bucureşti, Libertăţii: Ordinul A[illegible]; I. C. Frimu, Popular: Profesorul Fabre; Maxim Gorki: Secretul sîngelui; Tineretului: Descoperire misterioasă; Timpuri Noi: Gimnaşti [illegible]; Zarva, Musafirii nepoftiţi; Lumina, Alex. Popov: Scrisoarea cifrată; Victoria, Flacăra, 23 August: Scanderbeg; 8 Martie: Răzbunarea; Vasile [illegible]: Circul; Unirea: Fiica regimentului; Cultural: [illegible] port îndepărtat; Constantin David: Şcoala [illegible]; Alex. Sahia: Fanfan la Tulipe; T. Vladimirescu: Carnetul de partid; Aurel Vlaicu: În numele [illegible]; Munca: Locotenentul lui Rakoczi; Arta: Agentul nr. 13; M. Eminescu: Răsare soarele (Nepoţii gornistului, seria a II-a); Mioriţa: Stepa în [illegible]; Moşilor: Examen de maturitate; Donca Simo: [illegible] zbuciumate; Ilie Pintilie: Destinul [illegible]; 8 Mai: Cu inima tînără; Volga: [illegible] unor femei; 1 Mai: Fetele din piaţa [illegible]; N. Bălcescu: Asaltul fortului din [illegible]; Coşbuc: Preludiul gloriei; Rahova: Povestea [illegible] lui cocoşat; Olga Bancic: Prieteni [illegible].

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.01.00. Secţia scrisori Tel. 7.06.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.